

mù lù

目录

pú sà shǎn zǐ jīng
菩 萨 睽 子 经 03

fó shuō shǎn zǐ jīng
佛 说 睽 子 经 19

fó shuō jiǔ sè lù jīng
佛 说 九 色 鹿 经 33

fó shuō tài zǐ mù pò jīng
佛 说 太 子 沐 魄 经 39

tài zǐ mù pò jīng
太 子 慕 魄 经 46

pú sà shǎn zǐ jīng
菩 萨 睽 子 经

kāi yuán lù yún shī yì rén míng fù xī jìn
开 元 录 云 失 译 人 名 附 西 晋

wén rú shì yī shí fó zài pí luó lè guó yǔ
闻 如 是 。 一 时 佛 在 毗 罗 勒 国 。 与

qiān èr bǎi wǔ shí bǐ qiū jí zhòng pú sà guó wáng dà chén
千 二 百 五 十 比 丘 及 众 菩 萨 国 王 大 臣

rén mín zhǎng zhě jū shì qīng xìn shì nǚ bù kě chēng jì
人 民 长 者 居 士 清 信 士 女 不 可 称 计 。

yī shí lái huì fó gào zhū bǐ qiū jiē xī jì jìng dìng
一 时 来 会 。 佛 告 诸 比 丘 。 皆 悉 寂 静 定

yì tīng wǒ qián shì chū qiú dé pú sà dào shí jiè xíng
意 听 。 我 前 世 初 求 得 菩 萨 道 时 。 戒 行

pǔ jù jīng jìn yī xīn xiū jí zhì huì xíng yú shàn quán
普 具 精 进 一 心 。 修 集 智 慧 行 于 善 权 。

gōng dé lěi jī bù kě chēng shuō zhū tiān shì fàn tiān lóng
功 德 累 积 不 可 称 说 。 诸 天 释 梵 天 龙

guǐ shén dì wáng rén mín wú néng xíng zhě ā nán wén fó
鬼 神 帝 王 人 民 无 能 行 者 。 阿 难 闻 佛

yán gèng zhěng yī fu cháng guì chā shǒu bái fó yán yuàn
言 。 更 整 衣 服 长 跪 叉 手 。 白 佛 言 。 愿

yù wén zhī
欲 闻 之 。

fó gào ā nán nǎi wǎng guò qù wú shù shì shí
佛 告 阿 难 。 乃 往 过 去 无 数 世 。 时

yǒu pú sà míng yuē yī qiè miào rén cí huì shī jiù jì qún
有菩萨名曰一切妙。仁慈惠施救济群

shēng cháng xíng sì děng xīn dù shì wēi è mǐn yù kǔ rén
生。常行四等心度世危厄愍育苦人。

shí yú dōu shù tiān shàng jiào shòu tiān rén cháng yǐ zhòu yè
时于兜术天上教授天人。常以昼夜

gè sān shí dìng yì sī wéi sān jiè zhào guān shí fāng tiān
各三时定意。思惟三界。照观十方天

xià rén mǐn shàn è zhī dào zhī yǒu xiào shùn fù mǔ fèng jìng
下人民善恶之道。知有孝顺父母奉敬

sān zūn gōng shùn shī zhǎng xiū zhū gōng dé zhě cháng yǐ tiān
三尊。恭顺师长修诸功德者。常以天

yǎn biàn chá wǔ dào shí yǒu jiā yí guó zhōng yǒu yī zhǎng
眼遍察五道。时有迦夷国。中有一长

zhě gū wú ér zǐ fū qī liǎng mù jiē máng xīn yuàn rù
者孤无儿子。夫妻两目皆盲。心愿入

shān qiú wú shàng huì xiū qīng jìng zhì xìn lè kòng xián pú
山求无上慧。修清净志信乐空闲。菩

sà niàn yán cǐ rén fā yì suǒ xué wēi miào ér liǎng mù
萨念言。此人发意所学微妙。而两目

wú suǒ jiàn ruò rù shān zhōng zhě huò duò gōu kēng huò féng
无所见。若入山中者或堕沟坑。或逢

dú chóng suǒ jiàn wǎng hài ruò wǒ shòu zhōng wéi qí zuò zǐ
毒虫所见枉害。若我寿终为其作子。

gòng yǎng fù mǔ zhōng qí nián shòu
供养父母终其年寿。

yú shì pú sà shòu jìn jí xià shēng wéi máng fù
于是菩萨寿尽。即下生为盲父

mǔ jiā zuò zǐ fù mǔ huān xǐ shèn ài zhòng zhī běn fā
母家作子。父母欢喜甚爱重之。本发

dà yì yù xíng rù shān yǐ shēng zǐ gù biàn liú lè shì
大意欲行入山。以生子故。便留乐世

jiān zǐ nián qī suì hào zì yuē shǎn shǎn zhì xiào rén cí
间。子年七岁号字曰睽。睽至孝仁慈

fèng xíng shí shàn bù shā bú dào bù yín bù qī kuáng bù
奉行十善。不杀不盗不淫不欺诳。不

yǐn jiǔ bú wàng yán bù qī yǔ bù jí dù bú zhòu zǔ
饮酒不妄言不绮语。不嫉妒不咒诅。

xìn dào bù yí zhòu yè jīng jìn fèng shì fù mǔ rú rén shì
信道不疑昼夜精进。奉事父母如人事

tiān yán cháng hán xiào bù shāng rén yì xíng zé yīng fǎ bú
天。言常含笑不伤人意。行则应法不

wàng qīng xié fù mǔ xǐ yuè wú fù yōu chóu nián guò shí
妄倾邪。父母喜悦无复忧愁。年过十

suì shǎn cháng guì bái fù mǔ yán běn fā dà yì yù rù
岁。睽长跪白父母言。本发大意欲入

shēn shān qiú zhì kōng jì wú shàng zhèng zhēn qǐ yǐ zǐ gù
深山。求志空寂无上正真。岂以子故

ér jué běn yuàn rén zài shì jiān wú cháng bǎi biàn mìng fēi
而绝本愿。人在世间无常百变。命非

jīn shí duì zhì wú qī yuàn rú běn yì yí jí shàng shí
金石对至无期。愿如本意宜及上时

rù shān qīng jìng wǒ zì xún suí yǔ fù mǔ jù gòng yǎng
入山清静。我自寻随与父母俱。供养

suí yì bù shī shí jié fù mǔ bào shǎn yán zǐ zhī xiào
随意不失时节。父母报睽言。子之孝

shùn tiān zì zhī zhī bù wéi běn shì biàn gòng rù shān
顺天自知之。不违本誓便共入山。

shǎn jí yǐ jiā zhōng suǒ yǒu zhī wù jiē shī guó
睽即以家中所有之物。皆施国

zhōng zhū pín qióng zhě biàn yǔ fù mǔ jù gòng rù shān shǎn
中诸贫穷者。便与父母俱共入山。睽

zhì shān zhōng yǐ pú cǎo wéi fù mǔ zuò wū shī zuò chuáng
至山中以蒲草为父母作屋。施作床

rù bù hán bú rè héng dé shí yí shì rù shān zhōng yī
蓐。不寒不热恒得时宜。适入山中一

nián zhòng guǒ fēng mào shí zhī xiāng gān quán shuǐ yǒng chū qīng
年。众果丰茂食之香甜。泉水涌出清

ér qiě liáng chí zhōng lián huá wǔ sè jīng míng zhān tán zá
而且凉。池中莲华五色精明。梅檀杂

xiāng shù mù fēng mào bèi yú cháng shí fēng yǔ shí jié bù
香树木丰茂倍于常时。风雨时节不

hán bú rè shù yè xiāng jiē yǐ zhàng yǔ lù yīn fù rì
寒不热。树叶相接以障雨露。荫覆日

guāng qí xià cháng liáng fēi niǎo xiáng jí qí miào yì lèi jiē
光其下常凉。飞鸟翔集奇妙异类。皆

zuò yīn yuè zhī shēng yǐ yú lè máng fù mǔ shī zǐ xióng
作音乐之声。以娱乐盲父母。师子熊

pí hǔ láng dú shòu jiē zì cí xīn xiāngxiàng wú fù xiāng
黑虎狼毒兽。皆自慈心相向无复相

hài zhī yì jiē shí dàn cǎo guǒ wú kǒng jù zhī xīn zhāng
害之意。皆食啖草果无恐惧之心。獐

lù xióng pí zá lèi zhī shòu jiē lái fù jìn shǎn yīn shēng
鹿熊黑杂类之兽皆来附近睽。音声

xiāng hé jiē zuò yú lè zhī yīn shǎn zhì xiào cí xīn lǚ
相和皆作娱乐之音。睽至孝慈心履

dì chángkǒng dì tòng tiān shén shān shén jiē zuò rén xíng zhòu
地常恐地痛。天神山神皆作人形。昼

yè wèi láo sān dào rén sān dào rén yī xīn dìng yì wú fù
夜慰劳三道人。三道人一心定意无复

yōu chóu shǎncháng yǔ fù mǔ qǔ bǎi zhǒng guǒ lǘ yǐ shí
忧愁。睽常与父母。取百种果蓏以食

fù mǔ héng yǒu yíng yú kě yǐn quán shuǐ wú suǒ fá duǎn
父母。恒有盈余。渴饮泉水无所乏短。

fù mǔ shí kě yù yǐn shǎn zhe lù pí zhī yī tí píng
父母时渴欲饮。睽着鹿皮之衣。提瓶

xíng qǔ shuǐ mí lù zhòngniǎo yì fù wǎng yǐn shuǐ bù xiāng
行取水。麋鹿众鸟亦复往饮水。不相

wèi nán
畏难。

shí yǒu jiā yí guó wáng rù shān shè liè wáng yáo jiàn
时有迦夷国王入山射猎。王遥见

shuǐ biān yǒu mí lù yǐn gōng shè lù jiàn wù zhōng shǎn
水边有麋鹿。引弓射鹿。箭误中睽

xiōng shǎn bèi dú jiàn jǔ shēn jiē tòng biàn dà hū yán
胸。睽被毒箭举身皆痛。便大呼言。

shuí chí yī dú jiàn shè sān dào rén zhě wáng wén rén
谁持一毒箭射杀三道人者。王闻人

shēng jí biàn xià mǎ wǎng dào shǎn qián shǎn wèi wáng yán xiàng
声即便下马往到睽前。睽谓王言。象

zuò yá sǐ xī zuò qí jiǎo cuì wéi máo gù zhāng lù
坐牙死。犀坐其角。翠为毛故。獐鹿

wéi pí ròu gù jīn wǒ wú jiǎo wú yá wú máo pí ròu
为皮肉故。今我无角无牙无毛。皮肉

bù kě dàn wǒ jīn zuò hé děng zuì sǐ yē wáng wèn shǎn
不可啖。我今坐何等罪死耶。王问睽

yán qīng shì hé děng rén pī lù pí yī yǔ qín shòu wú
言。卿是何等人。被鹿皮衣与禽兽无

yì shǎn yán wǒ shì wáng guó zhōng rén yǔ máng fù mǔ
异。睽言。我是王国中人。与盲父母

jù lái rù shānzhōng xué dào èr shí yú nián wèi céng wéi
俱来入山中。学道二十余年。未曾为

hǔ láng dú chóng suǒ jiàn hài jīn biàn wéi wáng suǒ shè shā
虎狼毒虫所杀害。今便为王所射杀。

dēng ěr zhī shí shānzhōng dà fēng bào qǐ chuī zhé shù mù
登尔之时。山中大风暴起吹折树木。

bǎi niǎo bēi míng shī zǐ xióng pí zǒu shòu zhī bèi jiē dà
百鸟悲鸣。师子熊黑走兽之辈皆大

hào hū dòng yī shānzhōng rì wú jīngguāng liú quán wéi jié
号呼动一山中。日无精光流泉为竭。

zhòng huá wěi sǐ léi diàn dòng dì shí máng fù mǔ jīng qǐ
众华萎死雷电动地。时盲父母惊起
zì xiāng wèi yán shǎn xíng qǔ shuǐ jīng jiǔ bù hái jiāng wú
自相谓言。睽行取水经久不还。将无
wéi hǔ láng dú chóng suǒ hài qín shòu bēi míng yīn shēng hào
为虎狼毒虫所害。禽兽悲鸣音声号
hū bù rú cháng shí fēng qǐ sì miàn shù mù cuī zhé bì
呼不如常时。风起四面树木摧折。必
yǒu zāi yì wáng shí bù jù dà zì huǐ zé wǒ suǒ zuò
有灾异。王时怖懔大自悔责。我所作
wú zhuàng wǒ běn shè lù jiàn wù xiàngzhōng ěr shè shā
无状。我本射鹿箭误相中耳。射杀
dào rén qí zuì shènzhòng zuò tān xiǎo ròu zhòngshòu qí yāng
道人其罪甚重。坐贪小肉重受其殃。
wǒ jīn yì yī guó zhēn bǎo kù zàng zhī wù gōng diàn jì nǚ
我今以一国珍宝库藏之物宫殿妓女
qiū guō chéng yì yǐ jiù zǐ mìng shí wáng biàn qián yǐ shǒu
丘郭城邑。以救子命。时王便前以手
wǎn bá shǎnxiōng jiàn jiàn shēn bù kě dé chū fēi niǎo zǒu
挽拔睽胸箭。箭深不可得出。飞鸟走
shòu sì miàn yún jí hào hū dòng yī shānzhōng wáng yì huáng
兽四面云集号呼。动一山中。王益惶
bù sān bǎi liù shí jié jié jiē dòng shǎn yǔ wáng yán fēi
怖三百六十节节皆动。睽语王言。非
wáng zhī guò zì wǒ sù zuì suǒ zhì wǒ bù xī shēn mìng
王之过。自我宿罪所致。我不惜身命。

dàn lián niàn wǒ máng fù mǔ nián jì shuāi lǎo liǎng mù wú
但 怜 念 我 盲 父 母 。 年 既 衰 老 两 目 无

suǒ jiàn yī dàn wú wǒ yì dāng zhōng mò wú suǒ yī yǎng
所 见 。 一 旦 无 我 亦 当 终 歿 无 所 依 仰 。

yǐ shì zhī gù yòng zì ào nǎo kù dú ěr dēng ěr zhī
以 是 之 故 。 用 自 懊 恼 酷 毒 耳 。 登 尔 之

shí zhū tiān lóng shén shān shén shuǐ shén shù shén jiē wéi sù
时 。 诸 天 龙 神 山 神 水 神 树 神 皆 为 肃

dòng wáng fù zhòng yán wǒ níng rù ní lí zhōng bǎi jié shòu
动 。 王 复 重 言 。 我 宁 入 泥 犁 中 百 劫 受

zuì shǐ shǎn shēn huó cháng guì xiàng shǎn huǐ guò yán ruò
罪 。 使 睽 身 活 。 长 跪 向 睽 悔 过 言 。 若

zǐ mìng zhōng wǒ dāng bú fù hái guó biàn zhù shān zhōng gòng
子 命 终 我 当 不 复 还 国 。 便 住 山 中 供

yǎng qīng fù mǔ rú qīng zài shí wù yǐ wéi niàn zhū tiān
养 卿 父 母 如 卿 在 时 。 勿 以 为 念 。 诸 天

lóng shén jiē dāng zhèng zhī bú fù cǐ shì shǎn wén wáng cǐ
龙 神 皆 当 证 知 。 不 负 此 誓 。 睽 闻 王 此

shì yán suī bèi dú jiàn xīn xǐ yì yuè suī sǐ bú hèn
誓 言 。 虽 被 毒 箭 心 喜 意 悦 。 虽 死 不 恨 。

yǐ wǒ máng fù mǔ lèi wáng gòng yǎng dào rén xiàn shì zuì miè
以 我 盲 父 母 累 王 供 养 。 道 人 现 世 罪 灭

dé fú wú liàng wáng yán qīng yǔ wǒ fù mǔ chù jí
得 福 无 量 。 王 言 。 卿 语 我 父 母 处 。 及

zǐ wèi sǐ yǔ wǒ zhī zhī shǎn jí zhǐ shì yǔ cóng cǐ
子 未 死 语 我 知 之 。 睽 即 指 示 语 。 从 此

bù jìng qù shì bù yuǎn zì dāng jiàn yī cǎo wū wǒ fù
步径去是不远。自当见一草屋。我父
mǔ zài qí zhōng zhǐ wáng xú xú wǎng wù lìng wǒ fù mǔ
母在其中止。王徐徐往勿令我父母
bù jù yǐ shàn quán fāng biàn jiě yǔ qí yì wéi wǒ shàng
怖惧。以善权方便解语其意。为我上
xiè fù mǔ wú cháng jīn zhì dāng jiù hòu shì bù xī wǒ
谢父母。无常今至当就后世。不惜我
mìng dàn niàn fù mǔ nián lǎo liǎng mù fù máng yī dàn wú
命但念父母年老两目复盲。一旦无
wǒ wú suǒ yī yǎng yǐ cǐ ào nǎo zì kù dú ěr sǐ
我无所依仰。以此懊恼自酷毒耳。死
zì dāng fēn sù zuì suǒ zhì wú yǒu dé tuō zhě jīn zì
自当分。宿罪所致无有得脱者。今自
chàn huī yú fù mǔ cóng wú shù jié yǐ lái suǒ xíng zhòng
忏悔于父母。从无数劫以来所行众
è yú cǐ zuì miè fú shēng yuàn wǒ yǔ fù mǔ shì shì
恶于此罪灭福生。愿我与父母世世
xiàng zhí bù xiàng yuǎn lí yuàn fù mǔ zhōng bǎo nián shòu wù
相值不相远离。愿父母终保年寿。勿
yǒu yōu huàn tiān lóng guǐ shén cháng suí hù zhù zāi hài xiāo
有忧患。天龙鬼神常随护助灾害消
miè suǒ yù yīng yì wú wéi zì rán wáng biàn jiāng shù rén
灭。所欲应意无为自然。王便将数人
jìng yì fù mǔ xǔ wáng qù zhī hòu shǎn biàn yǎn rán ér
径诣父母许。王去之后睽便奄然而

sǐ fēi niǎo qín shòu jiē dà háo kū rào shǎn shī shàng yǐ
死。飞鸟禽兽皆大号哭。绕睽尸上以

shé shì shǎn shēn xuè máng fù mǔ wén cǐ yīn shēng yì yòng
舌舐睽身血。盲父母闻此音声益用

bù jù páng huáng ér zhù wáng xíng chí kuài chù dòng cǎo mù
怖惧彷徨而住。王行驰馿触动草木

sù yǒu rén shēng fù mǔ jīng yán cǐ shì hé rén fēi wǒ
肃有人声。父母惊言。此是何人非我

zǐ xíng wáng yán wǒ shì jiā yí guó wáng wén dào rén
子行。王言。我是迦夷国王。闻道人

zài shān zhōng xué dào gù lái gòng yǎng dào rén fù mǔ
在山中学道。故来供养道人。父母

yán dài wáng lái dà shàn láo qū wēi zūn yuǎn lín cǎo yě
言。大王来大善。劳屈威尊远临草野。

wáng tǐ zhōng ān yīn fǒu gōng diàn fū rén tài zǐ guān shǔ
王体中安隐否。宫殿夫人太子官属

rén mín jiē ān shàn fǒu fēng yǔ hé tiáo wú gǔ fēng zú
人民皆安善否。风雨和调五谷丰足

fǒu lín guó bù xiāng qīn hài fǒu wáng dá dào rén yán
否。邻国不相侵害否。王答道人言。

méng dào rén ēn jiē zì píng ān wáng wèn xùn máng fù mǔ
蒙道人恩皆自平安。王问讯盲父母。

lái zài shān zhōng láo xīn qín kǔ shù mù zhī jiān fēi niǎo
来在山中劳心勤苦。树木之间。飞鸟

zǒu shòu wú yǒu qīn hài dào rén zhě fǒu zài shān zhōng hán
走兽无有侵害道人者否。在山中寒

shǔ suí shí xiàn shì ān yīn fǒu máng fù mǔ yán méng dài
暑随时现世安隐否。盲父母言。蒙大

wang hòu ēn cháng zì ān yīn wǒ yǒu xiào zǐ míng shǎn cháng
王厚恩常自安隐。我有孝子名睽。常

wéi wǒ qǔ bǎi zhǒng guǒ luǒ quán shuǐ héng zì fēng ráo shān
为我取百种果蓏。泉水恒自丰饶。山

zhòng fēng yǔ hé tiáo wú suǒ fá duǎn wǒ yǒu cǎo xí kě
中风雨和调无所乏短。我有草席可

zuò guǒ luǒ kě shí shǎn xíng qǔ shuǐ qiě yù lái hái wáng
坐果蓏可食。睽行取水且欲来还。王

wén máng fù mǔ yán yòu dà shāng xīn lèi chū ér yán wǒ
闻盲父母言。又大伤心泪出而言。我

zuì è wú zhuàng rù shān shè liè jiàn shuǐ biān yǒu qún lù
罪恶无状入山射猎。见水边有群鹿。

yǐn gōng shè zhī jiàn wù zhōng dào rén zǐ shǎn shēn bèi dú
引弓射之。箭误中道人子。睽身被毒

jiàn shèn tòng gù lái yǔ èr dào rén fù mǔ wén zhī jǔ
箭甚痛故。来语二道人。父母闻之举

shēn zì pū rú tài shān bēng dì wéi zhèn dòng wáng biàn
身自扑。如太山崩。地为震动。王便

zì wǎng qián fú qiān fù mǔ yǎng tiān háo kū zì sù yán
自往前扶牵。父母仰天号哭自诉言。

wǒ zǐ shǎn tiān xià zhì xiào rén cí wú yǒu guò zhě jiàn dì
我子睽天下至孝仁慈无有过者。践地

cháng kǒng dì tòng jīn yǒu hé zuì ér wáng shè shā zhī xiàng
常恐地痛。今有何罪而王射杀之。向

zhě dà fēng zú qǐ chuī zhé shù mù bǎi niǎo bēi míng háo kū
者大风卒起吹折树木。百鸟悲鸣号哭
dòng yī shānzhōng wǒ zài shānzhōng èr shí yú nián wèi céng
动一山中。我在山中二十余年。未曾
yǒu cǐ zāi yì yí wǒ zǐ qǔ shuǐ jīng jiǔ bù hái bì
有此灾异。疑我子取水经久不还。必
dāng yǒu gù zhū shén jiē jīng sù sù ér dòng mǔ tí hào
当有故。诸神皆惊肃肃而动。母啼号
bù kě fù zhǐ fù yán qiě zhǐ rén shēng wú yǒu bù sǐ
不可复止。父言且止。人生无有不死
zhě wú cháng zì rán bù kě dé què qiě wèn wáng yán
者。无常自然不可得却。且问王言。
shǎn wéi shè hé xǔ jīn wéi sǐ huó wáng jù yǐ shǎn kǒu
睽为射何许今为死活。王具以睽口
zhōng suǒ yán xiàng máng fù mǔ shuō zhī wén wáng cǐ yán
中所言。向盲父母说之。闻王此言。
yòu dà gǎn jué wǒ yī dàn wú zǐ jù yì dāng sǐ yuàn
又大感绝。我一旦无子俱亦当死。愿
wáng qiān wǒ èr rén wǎng lín shǎn shī shàng wáng jí qiān máng
王牵我二人往临睽尸上。王即牵盲
fù mǔ wǎng dào shī shàng fù bào qí liǎng jiǎo mǔ bào qí
父母往到尸上。父抱其两脚。母抱其
tóu zhe xī shàng gè yǐ yī shǒu mēn mō qí xiōng jiàn yǎng
头着膝上。各以一手扞摸其胸箭。仰
tiān dà huàn yán zhū tiān jí lóng shén shān shén shù shén shuǐ
天大唤言。诸天及龙神山神树神水

shén wǒ zǐ rén cí zhì xiào zhū shén suǒ zhī hé néng bù
神。我子仁慈至孝诸神所知。何能不

yī āi wǒ zǐ shì shàn zǐ mǔ biàn yǐ shé shì shǎn xiōng
一哀我子是善子。母便以舌舐睽胸

chuāng yuàn dú rù wǒ kǒu wǒ nián yǐ lǎo mù wú suǒ
疮。愿毒入我口。我年已老目无所

jiàn yǐ shēn dài zǐ zhī mìng shǎn huó wǒ sǐ sǐ bú hèn
见。以身代子之命。睽活我死死不恨

yě yú shì máng fù mǔ yán ruò shǎn yǒu zhì chéng zhì xiào
也。于是盲父母言。若睽有至诚至孝

zhě tiān dì suǒ zhī jiàn dāng bá chū dú yào dāng chú
者。天地所知。箭当拔出毒药当除。

shǎn dāng gēng shēng yú shì dì èr dào lì tiān wáng shì zuò
睽当更生。于是第二忉利天王释座

jí wéi dà dòng yǐ tiān yǎn jiàn èr dào rén bào zǐ háo
即为大动。以天眼见二道人抱子号

kū nǎi wén dì sì dōu shù tiān zhū tiān gōng lóng gōng jiē yǎn
哭。乃闻第四兜术天诸天宫龙宫皆俨

yǎn ér wéi dòng shì fàn sì tiān wáng jí cóng dì sì tiān
俨而为动。释梵四天王即从第四天

shàng lái rú rén shēn bì qǐng lái xià zhù shǎn qián yǐ shén
上来如人伸臂顷。来下住睽前。以神

yào guàn shǎn kǒu zhōng yào rù shǎn kǒu jiàn zì bá chū biàn
药灌睽口中。药入睽口。箭自拔出便

huó rú gù fù mǔ jīng xǐ jiàn shǎn yǐ sǐ gèng huó liǎng
活如故。父母惊喜。见睽已死更活两

mù jiē kāi fēi niǎo qín shòu jiē zuò huān lè zhī yīn fēng
目皆开。飞鸟禽兽皆作欢乐之音。风
xī yún xiāo rì wéi chóngguāng quán shuǐ yǒng chū zhòng huá wǔ
息云消日为重光。泉水涌出。众华五
sè shù sè guāng róng bèi yú cháng shí wáng dà huān xǐ bù
色树色光荣倍于常。时王大欢喜不
néng zì shèng lǐ tiān dì shì huán lǐ fù mǔ jí zǐ shǎn
能自胜。礼天帝释还礼父母及子睽。
yuàn wǒ guó cái yǐ shàng dào rén shēn zì liú zhù gòng yǎng
愿我国财以上道人。身自留住供养。
xiàn shì zuì miè sù yuàn dé chú shǎn dá wáng yán yù bào
现世罪灭宿怨得除。睽答王言。欲报
ēn zhě wáng qiě hái guó ān wèi guó rén jiē lìng fèng chí
恩者王且还国。安慰国人。皆令奉持
wǔ jiè wáng wù fù shè liè yāo shāng chóng shòu xiàn shì shēn
五戒。王勿复射猎夭伤虫兽。现世身
bù ān yǐn shòu jìn dāng rù ní lí zhōng rén jū shì jiān
不安隐。寿尽当入泥犁中。人居世间
ēn ài zàn yǒu bié lí jiǔ cháng bù dé cháng zài wáng sù
恩爱暂有。别离久长不得常在。王宿
yǒu gōng dé jīn dé wéi wáng mò yǐ dé zì zài gù ér zì
有功德今得为王。莫以得自在故而自
fàng zì yú shí guó wáng dà zì huǐ zé zì jīn yǐ hòu
放恣。于时国王大自悔责。自今以后
dāng rú shǎn jiāo chī bù gǎn yǒu fèi zhū suí wáng shè liè
当如睽教敕。不敢有废。诸随王射猎

zhě shù bǎi rén jiàn shǎn yì sǐ shén rén chí yào lái xià rù
者数百人。见睽已死神人持药来下入
kǒu jí huó fù mǔ yǎn kāi jiē yǒng yuè fā yì fèng chí wǔ
口即活父母眼开。皆踊跃发意奉持五
jiè zhōng shēn bú fàn wáng hái guó yǐ xuān lìng guó zhōng zhū
戒终身不犯。王还国已宣令国中。诸
yǒu pín qióng máng fù mǔ rú shǎn bǐ zhě jiē dāng gòng yǎng
有贫穷盲父母如睽比者。皆当供养
bù dé juān shě fàn zhě lìng yǒu zhòng zuì yú shì guó zhōng
不得捐舍。犯者令有重罪。于是国中
rén mín yǐ shǎn huó gù shàng xià xiāng jiāo fèng xiū wǔ jiè
人民以睽活故。上下相教奉修五戒。
xiū xíng shí shàn sǐ dé shēng tiān wú rù sān è dào zhě
修行十善。死得升天无入三恶道者。
fó gào ā nán zhū lái huì zhě sù mìng shǎn shēn wǒ shēn
佛告阿难。诸来会者。宿命睽身我身
shì yě
是也。

shí máng fù zhě jīn xiàn fù wáng yuè tóu tán shì
时盲父者。今现父王阅头檀是
yě shí máng mǔ zhě jīn xiàn wǒ mǔ wáng fū rén mó yē
也。时盲母者。今现我母王夫人摩耶
shì yě jiā yí guó wáng zhě ā nán shì yě shí tiān
是也。迦夷国王者。阿难是也。时天
dì shì zhě mí lè shì yě shǐ wǒ jí chéng wú shàng zhèng
帝释者。弥勒是也。使我疾成无上正

zhēn zhī dào jué jiē shì wǒ fù mǔ yù yǎng cí ēn cóng sǐ
真之道决皆是我父母育养慈恩。从死

dé shēng gǎn dòng tiān lóng guǐ shén fù mǔ ēn zhòng xiào zǐ
得生感动天龙鬼神。父母恩重孝子

suǒ zhì jīn dé wéi fó bìng dù guó rén jiē yóu xiào shùn
所致。今得为佛并度国人。皆由孝顺

zhī dé fó gào ā nán rǔ guǎng wéi yī qiè rén mín shuō
之德。佛告阿难。汝广为一切人民说

zhī rén yǒu fù mǔ bù kě bú xiào dào bù kě bú xué
之。人有父母不可不孝。道不可不学。

jì shén lí kǔ hòu dé wú wéi jiē yóu cí xiào xué dào
济神离苦后得无为。皆由慈孝。学道

suǒ zhì fó shuō jīng yǐ zhū pú sà bī qiū bī qiū ní
所致。佛说经已。诸菩萨比丘比丘尼

yōu pó sāi yōu pó yí guó wáng dà chén rén mín zhǎng zhě
优婆塞优婆夷。国王大臣人民长者

jū shì mò bù jiā jìng qí shǒu fó zú zuò lǐ ér qù
居士莫不加敬。稽首佛足作礼而去。

fó shuō shǎn zǐ jīng

佛说睽子经

yáo qín sān zàng fǎ shī shì shèngjiān yì
姚秦三藏法师释圣坚译

wén rú shì yī shí fó zài pí luó lè guó yǔ
闻如是。一时佛在毗罗勒国。与

qiān èr bǎi wǔ shí bǐ qiū jí zhòng pú sà guó wáng dà chén
千二百五十比丘及众菩萨国王大臣

zhǎng zhě jū shì qīng xìn shì nǚ bù kě chēng jì yī shí lái
长者居士清信士女不可称计一时来

huì fó gào zhū bǐ qiū jiē chù dìng yì tīng wǒ qián
会。佛告诸比丘。皆处定意听。我前

shì chū dé pú sà dào shí jiè xíng pǔ jù jīng jìn yī
世初得菩萨道时。戒行普具精进一

xīn xiū jí zhì huì shàn quán fāng biàn gōng dé lěi jī bù
心。修集智慧善权方便。功德累积不

kě chēng jì zhū tiān lóng guǐ shén dì wáng rén mín wú néng
可称计。诸天龙鬼神帝王人民无能

xíng zhě ā nán wén fó yán gēng zhèng yī fu cháng guì chā
行者。阿难闻佛言。更正衣服长跪叉

shǒu bái fó yán yuàn yù suǒ wén fó gào ā nán nǎi
手白佛言。愿欲所闻。佛告阿难。乃

wǎng guò qù wú shù shì shí yǒu pú sà míng yuē yī qiè miào
往过去无数世。时有菩萨名曰一切妙

xíng cí rén huì shī jiù jì qún shēng cháng xíng sì děng xīn
行慈仁惠施救济群生。常行四等心。

dù shì wēi nán yù yǎng kǔ rén zài dōu lǜ tiānshàngjiào
度世危难。育养苦人。在兜率天上教

shòu tiān rén cháng yǐ zhòu yè gè sān shí dìng yì sī wéi
授天人。常以昼夜各三时定意思惟

sān mèi zhào guān shí fāng tiān xià rén mín shàn è zhī dào
三昧。照观十方天下人民善恶之道。

zhī yǒu fù zǐ xiào shùn fù mǔ fèng shì sān zūn gōng shùn shī
知有父子孝顺父母奉事三尊。恭顺师

zhǎng xiū zhū gōng dé zhě cháng yǐ tiān yǎn biàn guān wǔ dào
长修诸功德者。常以天眼遍观五道。

shí yǒu jiā yí guó zhōng yǒu yī zhǎng zhě gū wú ér zǐ
时有迦夷国。中有一长者孤无儿子。

fū fù liǎng mù jiē máng xīn yuàn rù shān qiú wú shàng dào
夫妇两目皆盲。心愿入山求无上道

jué xiū qīng jìng zhì xìn lè kòng xián pú sà niàn yán
决。修清净志信乐空闲。菩萨念言。

cǐ rén fā yì yù xué miào dào ér liǎng mù jiē máng mù
此人发意欲学妙道。而两目皆盲目

wú suǒ dǔ ruò rù shānzhōng huò duò gōu kēng huò féng dú
无所睹。若入山中或堕沟坑。或逢毒

chóng suǒ jiàn wēi hài ruò wǒ shòu zhōng wéi qí zuò zǐ gòng
虫所见危害。若我寿终为其作子。供

yǎng fù mǔ zhōng qí nián shòu yú shì pú sà shòu jìn jí
养父母终其年寿。于是菩萨寿尽。即

biàn xià shēng máng fù mǔ jiā wéi qí zuò zǐ fù mǔ huān
便下生盲父母家为其作子。父母欢

xǐ ài zhī shènzhòng běn fā dào yì yù xíng rù shān yǐ
喜 爱 之 甚 重 。 本 发 道 意 欲 行 入 山 。 以
shēng zǐ gù biàn lè shì jiān zǐ nián shí suì hào yuē shǎn
生 子 故 便 乐 世 间 。 子 年 十 岁 号 曰 睽
zǐ zhì xiào rén cí fèng xíng shí shàn bù shā bú dào bù
子 。 至 孝 仁 慈 奉 行 十 善 。 不 杀 不 盗 不
yín bù qī bù yǐn jiǔ bú wàng yán bù qī yǔ bù jí
淫 不 欺 。 不 饮 酒 不 妄 言 。 不 绮 语 不 嫉
dù xìn dào bù yí zhòu yè jīng jìn fèng shì fù mǔ rú
妒 。 信 道 不 疑 昼 夜 精 进 。 奉 事 父 母 如
rén shì tiān yán cháng hán xiào bù shāng rén yì xíng zé yīng
人 事 天 。 言 常 含 笑 不 伤 人 意 。 行 则 应
fǎ bú wàng qīng xié yú shì fù mǔ jí dà xǐ yuè wú fù
法 不 望 倾 斜 。 于 是 父 母 即 大 喜 悦 无 复
yōu chóu zhì nián guò shí suì shǎn zì cháng guì bái fù mǔ
忧 愁 。 至 年 过 十 岁 。 睽 自 长 跪 白 父 母
yán běn fā dà yì yù rù shēn shān zhì qiú kōng jì wú
言 。 本 发 大 意 欲 入 深 山 志 求 空 寂 无
shàng zhī dào qǐ yǐ zǐ gù ér jué běn yuàn rén jū shì
上 之 道 。 岂 以 子 故 而 绝 本 愿 。 人 居 世
jiān wú cháng bǎi biàn mìng fēi jīn shí duì zhì wú qī yuàn
间 无 常 百 变 。 命 非 金 石 对 至 无 期 。 愿
rú běn yì yí běn xiān zhì zì suí fù mǔ jù gòng rù shān
如 本 意 宜 本 先 志 。 自 随 父 母 俱 共 入 山
shì yǎng zhī yí bù shī shí jié fù mǔ bào shǎn yán
侍 养 之 。 宜 不 失 时 节 。 父 母 报 睽 言 。

zǐ zhī xiào shùn tiān zì zhī zhī bù wéi běn shì biàn dāng rù
子之孝顺天自知之。不违本誓便当入
shān shǎn jí yǐ jiā zhōng suǒ yǒu zhī wù jiē shī guó zhōng
山。睽即以家中所有之物。皆施国中
zhū pín qióng zhě biàn yǔ fù mǔ jù gòng rù shān shǎn zǐ
诸贫穷者。便与父母俱共入山。睽子
zhì shān zhōng yǐ pú cǎo wéi fù mǔ zuò wū shī zhì chuáng
至山中。以蒲草为父母作屋施置床
rù bù hán bú rè héng dé qí yí shì rù shān yī nián
褥。不寒不热恒得其宜。适入山一年
zhòng guǒ fēng měi shí zhī xiāng gān quán shuǐ yǒng chū qīng ér
众果丰美食之香甜。泉水涌出清而
qiě liáng chí zhōng lián huá wǔ sè jīng míng zhān tán zá xiāng
且凉。池中莲华五色精明。梅檀杂香
shù mù fēng mào xiāng bèi yú cháng fēng yǔ yǐ shí bù hán
树木丰茂。香倍于常。风雨以时不寒
bù rè shù yè xiāng jiē yǐ zhàng yǔ lù yīn fù rì guāng
不热。树叶相接以障雨露。荫覆日光
qí xià cháng liáng fēi niǎo xiáng jí jiē zuò jì lè zhī yīn
其下常凉。飞鸟翔集皆作妓乐之音。
yǐ yú lè máng fù mǔ shī zǐ xióng pí hǔ láng dú chóng
以娱乐盲父母。师子熊黑虎狼毒虫。
jiē zì cí xīn xiāng xiàng wú jīng hài zhī xīn jiē yǐn shuǐ
皆自慈心相向无惊害之心。皆饮水
dàn guǒ wú fù jīng bù zhī xīn zhāng lù zhòng niǎo jiē lái
啖果无复惊怖之心。獐鹿众鸟皆来

fù jìn yǔ shǎn yīn shēng xiāng hé yǐ yú lè máng fù mǔ
附近。与睽音声相和以娱乐盲父母。

shǎn zhì xiào rén cí wú yǒu guò dǎo dì cháng kǒng dì tòng
睽至孝仁慈无有过。蹈地常恐地痛。

tiān shén shān shén jiē zuò rén xíng zhòu yè wèi láo sān dào
天神山神皆作人形。昼夜慰劳三道

rén yī xīn dìng yì wú fù yōu chóu shǎn cháng yǔ fù mǔ
人。一心定意无复忧愁。睽常与父母

qǔ bǎi zhǒng guǒ lǘ yǐ shí fù mǔ fù mǔ shí kě yù
取百种果蓏以食父母。父母时渴欲

yǐn shǎn zhe lù pí yī tí píng xíng qǔ shuǐ mí lù fēi
饮。睽着鹿皮衣提瓶行取水。麋鹿飞

niǎo yì fù wǎng yǐn bù xiàng wèi nán shí jiā yì guó wáng
鸟亦复往饮。不相畏难。时迦夷国王

rù shān shè liè wáng jiàn shuǐ biān yǒu mí lù fēi niǎo yǐn
入山射猎。王见水边有麋鹿飞鸟。引

gōng shè zhī jiàn wù zhōng shǎn shǎn bèi dú jiàn shèn tòng
弓射之。箭误中睽。睽被毒箭甚痛。

biàn dà hū yán shuí chí yī dú jiàn shè shā sān dào rén
便大呼言。谁持一毒箭射杀三道人。

wáng wén rén shēng xià mǎ wǎng dào shǎn qián shǎn wèi wáng
王闻人声。下马往到睽前。睽谓王

yán xiàng zuò yá sǐ xī zuò jiǎo sǐ cuì zuò máo sǐ
言。象坐牙死。犀坐角死。翠坐毛死。

mí lù zuò pí sǐ jīn wǒ sǐ wú yá wú jiǎo wú máo wú
麋鹿坐皮死。今我死无牙无角无毛无

pí ròu bù kě dàn jīn yǒu hé zuì héng jiàn shè shā wáng
皮肉不可啖。今有何罪横见射杀。王
yán qīng shì hé rén pī lù pí zhī yī yǔ qín shòu wú
言。卿是何人。被鹿皮之衣与禽兽无
yì shǎn yán wǒ shì wáng guó zhōng rén yǔ máng fù mǔ
异。睽言。我是王国中人。与盲父母
jù lái xué dào èr shí yú nián wèi céng wéi hǔ láng dú
俱来学道。二十余年未曾为虎狼毒
chóng suǒ hài jīn biàn wéi wáng jiàn suǒ shè shā zhī dāng ěr
虫所害。今便为王箭所射杀之。当尔
zhī shí shān zhōng dà fēng bào qǐ chuī zhé shù mù fēi niǎo
之时。山中大风暴起吹折树木。飞鸟
qín shòu shī zǐ xióng pí hǔ láng dú shòu jiē hào hū dòng yī
禽兽狮子熊黑虎狼毒兽皆号呼动一
shān zhōng rì wú jīng guāng liú quán wéi jié zhòng huá wěi sǐ
山中。日无精光流泉为竭。众华萎死
léi diàn dòng dì shí máng fù mǔ jí zì jīng qǐ yuē shì
雷电动地。时盲父母即自惊起曰。是
hé biàn yì shǎn xíng qǔ shuǐ jīng jiǔ bù hái jiāng wú wéi
何变异。睽行取水经久不还。将无为
dú chóng zhī suǒ hài yē qín shòu bēi míng yīn shēng hào hū
毒虫之所害耶。禽兽悲鸣音声号呼。
bù rú cháng shí fēng qǐ sì miàn shù mù cuī zhé bì yǒu
不如常时。风起四面树木催折。必有
zāi yì wáng shí bù jù dà zì huǐ zé wǒ běn shè
灾异。王时怖惧。大白悔责。我本射

lù jiàn wù shāngzhōng shè shā dào rén qí zuì shènzhòng
鹿。箭误伤中射杀道人。其罪甚重。

zuò tān shǎo ròu ér shòu zhòng yāng wǒ jīn yǐ yī guó cái
坐贪少肉而受重殃。我今以一国财

bǎo gōng diàn jì nǚ qiū guō chéng yì yǐ jiù zǐ mìng shí
宝宫殿妓女丘郭城邑。以救子命。时

wáng biàn qián yǐ shǒu bá shǎn xiōng jiàn jiàn shēn bù kě dé
王便前以手拔睃胸箭。箭深不可得

chū fēi niǎo qín shòu sì miàn yún jí bēi míng hū huàn dòng
出。飞鸟禽兽四面云集。悲鸣呼唤动

yī shān zhōng wáng yì bù jù zhī jié jiē dòng shǎn yán
一山中。王益怖慄支节皆动。睃言。

fēi wáng zhī guò wǒ zì sù zuì suǒ zhì wǒ bù xī shēn
非王之过。我自宿罪所致。我不惜身

mìng dàn lián wǒ máng fù mǔ nián jì shuāi lǎo mù wú suǒ
命。但怜我盲父母年既衰老目无所

jiàn yī dàn wú wǒ yì dāng zhōng mò yǐ cǐ ào nǎo kù
见。一旦无我亦当终歿。以此懊恼酷

dú ěr dāng ěr zhī shí zhū tiān lóng shén jiē wéi sù dòng
毒耳。当尔之时。诸天龙神皆为肃动。

wáng biàn zhòng yán wǒ níng rù ní lí zhōng bǎi jié shòu zuì
王便重言。我宁入泥犁中百劫受罪。

shǐ shǎn shēn huó cháng guì xiàng shǎn huǐ guò ruò shǎn mìng zhōng
使睃身活。长跪向睃悔过。若睃命终

wǒ dāng bù fù hái guó biàn zhù shān zhōng gòng yǎng qīng máng
我当不复还国。便住山中供养卿盲

fù mǔ rú qīng zài shí wù dé wéi niàn tiān lóng guǐ shén
父母。如卿在时勿得为念。天龙鬼神

jiē dāng zhèng zhī wǒ bú fù cǐ shì shǎn wén wáng cǐ
皆当证知。我不负此誓。睽闻王此

shì suī bèi dú jiàn xīn xǐ yì yuè suī sǐ bú hèn
誓。虽被毒箭心喜意悦。虽死不恨。

yǐ wǒ fù mǔ lèi wáng gòng yǎng wáng dāng zuì miè dé fú wú
以我父母累王供养。王当罪灭得福无

liàng wáng yán qīng yǔ wǒ fù mǔ chù jí zǐ wèi jué
量。王言。卿语我父母处。及子未绝

wú yù zhī zhī shǎn jí zhǐ shì cóng cǐ bù jìng qù shì
吾欲知之。睽即指示。从此步径去是

bù yuǎn zì dāng jiàn cǎo wū fù mǔ zài qí zhōng zhǐ
不远。自当见草屋。父母在其中止。

wáng xú xú wǎng wù lìng wǒ fù mǔ jīng dòng bù jù yǐ shàn
王徐徐往勿令我父母惊动怖惧。以善

fāng biàn jiě yǔ qí yì wáng dāng wéi wǒ shàng bái fù mǔ
方便解语其意。王当为我上白父母。

wǒ wú cháng jīn zhì dāng jiù hòu shì wǒ bù xī shēn mìng
我无常今至当就后世。我不惜身命。

dàn lián wǒ máng fù mǔ nián yǐ shuāi lǎo mù wú suǒ jiàn
但怜我盲父母。年已衰老目无所见。

yī dàn wú wǒ wú suǒ yī yǎng yǐ cǐ ào nǎo zì kù dú
一旦无我无所依仰。以此懊恼自酷毒

ěr wǒ sǐ zì fēn sù zuì suǒ zhì wú kě dé tuō jīn
耳。我死自分宿罪所致无可得脱。今

zì chàn huǐ cóng wú shù jié yǒu shēn yǐ lái suǒ xíng zhòng
自忏悔。从无数劫有身以来所行众
è yú cǐ zuì miè yuàn yǔ fù mǔ shì shì xiāng zhí bù
恶。于此罪灭。愿与父母世世相值不
xiāng yuǎn lí dāng lìng fù mǔ zhōng bǎo nián shòu wù yǒu yōu
相远离。当令父母终保年寿勿有忧
huàn tiān lóng guǐ shén cháng suí hù zhù zāi hài xiāo miè suǒ
患。天龙鬼神常随护助灾害消灭。所
yù yīng yì wú wéi zì rán wáng jiāng shù rén yì fù mǔ
欲应意无为自然。王将数人诣父母
suǒ wáng qù zhī hòu shǎn yǎn sǐ yǐ bǎi niǎo qín shòu sì
所。王去之后睽奄死矣。百鸟禽兽四
miàn yún jí jiē dà hào hū rào shǎn shī shàng shì shì xiōng
面云集皆大号呼。绕睽尸上舐是胸
xuè máng fù mǔ wén cǐ yīn shēng yì bù páng yáng ér zhù
血。盲父母闻此音声益怖彷徨而住。
wáng xíng shǐ jí chù dòng cǎo mù sù sù yǒu shēng fù mǔ
王行驶疾触动草木肃肃有声。父母
jīng yán cǐ shì hé rén fēi wǒ zǐ xíng wáng yán wǒ
惊言。此是何人非我子行。王言。我
shì jiā yí guó wáng wén máng dào rén zài shān xué dào gù lái
是迦夷国王。闻盲道人在山学道故来
gòng yǎng máng fù mǔ yán wǎng qū dài wáng lái xiāng wèi
供养。盲父母言。枉屈大王来相慰
láo yuǎn lín cǎo yě wáng dāng pí jí tǐ ān yīn fǒu
劳。远临草野。王当疲极体安隐否。

gōng diàn fū rén tài zǐ guān shǔ jiē ān shàn fǒu fēng yǔ hé
宫 殿 夫 人 太 子 官 属 皆 安 善 否 。 风 雨 和

tiáo wú gǔ fēng fǒu lín guó rén mín bù xiāng qīn hài yē
调 五 谷 丰 否 。 邻 国 人 民 不 相 侵 害 耶 。

wáng dá dào rén dé méng zūn ēn cháng zì píng ān yòu gèng
王 答 道 人 。 得 蒙 尊 恩 常 自 平 安 。 又 更

wèn xùn zài cǐ shān zhōng láo dà qín kǔ shù mù zhī jiān
问 讯 。 在 此 山 中 劳 大 勤 苦 。 树 木 之 间

shèn nán wéi zhǐ zì ān yīn fǒu máng fù mǔ yán méng dài
甚 难 为 止 自 安 隐 否 。 盲 父 母 言 。 蒙 大

wang ēn cháng zì ān yīn wǒ yǒu xiào zǐ míng zì yuē shǎn
王 恩 常 自 安 隐 。 我 有 孝 子 名 字 曰 睽 。

cháng qǔ guǒ luǒ quán shuǐ wú fá wǒ yǒu cǎo xí wáng kě
常 取 果 蓀 泉 水 无 乏 。 我 有 草 席 王 可

jiù zuò guǒ luǒ kě shí shǎn xíng qǔ shuǐ zhèng ěr lái
就 坐 。 果 蓀 可 食 。 睽 行 取 水 正 尔 来

hái wáng wén máng fù mǔ yán yòu dà shāng xīn tì qì qí
还 。 王 闻 盲 父 母 言 。 又 大 伤 心 涕 泣 其

yán wǒ zuì shí zhòng rù shān shè liè yáo jiàn shuǐ biān yǒu
言 。 我 罪 实 重 入 山 射 猎 。 遥 见 水 边 有

zhū qún lù yīn gōng shè zhī jiàn wù zhōng shǎn dào rén
诸 群 鹿 。 引 弓 射 之 。 箭 误 中 睽 道 人 。

zǐ shǎn yǐ bèi dú jiàn qí tòng shèn kù jīn gù zì lái yǔ
子 睽 已 被 毒 箭 其 痛 甚 酷 。 今 故 自 来 语

dào rén ěr fù mǔ wén zhī jǔ shēn zì pū rú tài shān
道 人 耳 。 父 母 闻 之 举 身 自 扑 。 如 太 山

bēng dì wéi dà dòng hào kū yǎng tiān zì chén sù yán wǒ
崩地为大动。号哭仰天自陈诉言。我
zǐ shǎn zhě tiān xià zhì xiào wú yǒu néng guò dǎo dì cháng
子睭者天下至孝无有能过。蹈地常
kǒng dì tòng yǒu hé zuì gù ér shè shā zhī xiàng zhě dà
恐地痛。有何罪故而射杀之。向者大
fēng zú qǐ chuī zhé shù mù bǎi niǎo bēi míng jiē dà hào hū
风卒起吹折树木。百鸟悲鸣皆大号呼
dòng yī shānzhōng wǒ zài shānzhōng èr shí yú nián wèi céng
动一山中。我在山中二十余年。未曾
yǒu cǐ zāi yì zhī biàn ér wǒ zǐ shǎn qǔ shuǐ bù hái kǒng
有此灾异之变。而我子睭取水不还恐
dāng yǒu gù zhū shén jiē jīng sù sù ér dòng mǔ biàn tì
当有故。诸神皆惊肃肃而动。母便涕
kū bù kěn fù zhǐ fù yán qiě zhǐ rén shēng shì jiān wú
哭不肯复止。父言且止。人生世间无
yǒu bù sǐ wú cháng duì zhì bù kě dé què dàn wèn
有不死。无常对至不可得却。但问
wáng shǎn wéi shè hé xǔ jīn wéi sǐ huó wáng yǐ shǎn
王。睭为射何许。今为死活。王以睭
yǔ xiàng fù mǔ shuō qí máng fù mǔ wén wáng cǐ yǔ yòu
语向父母说。其盲父母闻王此语。又
dà gǎn jué yī dàn wú zǐ jù yì dāng sǐ dà wáng
大感绝。一旦无子俱亦当死。大王。
jīn zhě qiān wǒ èr rén wǎng zǐ shī shàng wáng jí qiān máng
今者牵我二人往子尸上。王即牵盲

fù mǔ wǎng dào shī shàng fù bào qí tóu mǔ bào liǎng jiǎo
父母往到尸上。父抱其头。母抱两脚

zhe xī shàng gè yǐ liǎng shǒu mēn mō shǎn jiàn yǎng tiān hū
着膝上。各以两手扞摸睽箭。仰天呼

yán zhū tiān lóng shén shān shén shù shén wǒ zǐ shǎn zhě tiān
言。诸天龙神山神树神。我子睽者天

xià zhì xiào shì zhū tiān lóng shén suǒ zhī wǒ nián yǐ lǎo
下至孝。是诸天龙神所知。我年已老

mù wú suǒ jiàn shēn dài zǐ sǐ shǎn huó bú hèn yú shì
目无所见。身代子死睽活不恨。于是

fù mǔ jù gòng shì yán ruò shǎn zhì xiào tiān dì suǒ zhī
父母俱共誓言。若睽至孝天地所知。

jiàn dāng bá chū dú tòng dāng chú shǎn yīng gēng shēng
箭当拔出。毒痛当除。睽应更生。

yú shì dì èr dāo lì tiān dì zuò jí wéi dòng yǐ
于是第二忉利天帝座即为动。以

yǎn jiàn cǐ èr máng dào rén bào zǐ hào hū nǎi wén dì sì
眼见此二盲道人抱子号呼。乃闻第四

dōu lǜ tiān shàng shì fàn sì wáng cóng tiān shàng lái rú rén
兜率天上。释梵四王从天上来。如人

qū shēn zhī qǐng lái zhù shǎn qián yǐ shén miào yào guàn shǎn
屈伸之顷。来住睽前。以神妙药灌睽

kǒu zhōng yào rù shǎn kǒu jiàn bá dú chū gēng shēng rú
口中。药入睽口箭拔毒出。更生如

gù fù mǔ wén shǎn yǐ sǐ gēng shēng liǎng mù jiē kāi
故。父母闻睽已死更生。两目皆开。

fēi niǎo zǒu shòu jiē dà huān lè zhī yīn fēng xī yún xiāo rì
飞鸟走兽皆大欢乐之音。风息云消日
wéi chóngguāng liú quán yǒng chū qīng ér qiě liáng chí zhōng lián
为重光。流泉涌出清而且凉。池中莲
huá wǔ sè jīng míng zhān tán zá xiāng shù mù guāng róng xiāng
华五色精明。梅檀杂香树木光荣。香
bèi yú cháng shí wáng huān xǐ bù néng zì shèng lǐ tiān dì
倍于常。时王欢喜不能自胜。礼天帝
shì huán lǐ fù mǔ jí zǐ shǎn zhě yuàn yǐ yī guó suǒ
释。还礼父母及子睽者。愿以一国所
yǒu cái bǎo jù shàng dào rén zì xiāng gòng yǎng lìng wǒ zuì
有财宝。俱上道人自相供养。令我罪
miè yǒng wú yǒu yú shǎn yǔ wáng yán yù xìng fú zhě
灭永无有余。睽语王言。欲兴福者。
wáng dàn hái guó ān wèi rén mín dāng lìng fèng jiè wáng wù shè
王但还国安慰人民当令奉戒。王勿射
liè héng shā wú gū shēn bù ān yǐn shòu zhōng dāng rù ní
猎横杀无辜。身不安隐寿终当入泥
lí zhī zhōng rén jū shì jiān ēn ài zàn yǒu bié lí cháng
犁之中。人居世间恩爱暂有。别离长
jiǔ bù dé cháng zài wáng sù yǒu fú jīn dé wéi wáng mò
久不得常在。王宿有福今得为王。莫
jiāo zì zài yǐ zì zài gù zào wú liàng è hòu rù è
僬自在。以自在故造无量恶。后入恶
dào huǐ zhī hé yì wáng dá rú jiāo suí wáng liè zhě
道悔之何益。王答如教。随王猎者。

jiàn shǎn sǐ yǐ dé tiān shén yào sǐ ér gēng shēng fù mǔ
见睽死已得天神药死而更生。父母

yǎn kāi shén biàn rú shì xī fèng wǔ jiè xiū xíng shí shàn
眼开神变如是。悉奉五戒修行十善。

sǐ dé shēng tiān wú rù è dào fó gào ā nán zhū lái
死得生天无入恶道。佛告阿难诸来

huì zhě sù mìng shǎn zhě wú shēn shì yě máng fù zhě yuè
会者。宿命睽者吾身是也。盲父者阅

tóu tán wáng shì máng mǔ zhě jīn wáng fū rén mó yē shì
头檀王是。盲母者今王夫人摩耶是

yě jiā yí guó wáng zhě ā nán shì tiān dì shì zhě mí
也。迦夷国王者阿难是。天帝释者弥

lè fó shì fó gào ā nán wú qián shì wéi zǐ rén xiào
勒佛是。佛告阿难。吾前世为子仁孝。

wéi jūn cí yù wéi mín fèng jìng zì zhì dé chéng wéi sān
为君慈育。为民奉敬。自致得成为三

jiè zūn fó shuō jīng yǐ shí zhū pú sà bī qiū bī qiū
界尊。佛说经已。时诸菩萨比丘比丘

ní yōu pó sāi yōu pó yí mò bù huān xǐ zuò lǐ ér
尼优婆塞优婆夷莫不欢喜。作礼而

qù
去。

fó shuō jiǔ sè lù jīng

佛说九色鹿经

wú yuè zhī yōu pó sāi zhī qiān yì

吴月支优婆塞支谦译

fó yán xī zhě pú sà shēn wéi jiǔ sè lù qí
佛言：昔者菩萨身为九色鹿，其

máo jiǔ zhǒng sè qí jiǎo bái rú xuě cháng zài héng shuǐ biān
毛九种色，其角白如雪，常在恒水边

yǐn shí shuǐ cǎo cháng yǔ yī wū wéi zhī shí shí shuǐ zhōng
饮食水草，常与一鸟为知识。时水中

yǒu nì rén suí liú lái xià huò chū huò méi dé zhù shù
有溺人，随流来下或出或没，得著树

mù yǎng tóu hū tiān shān shén shù shén zhū tiān lóng shén
木，仰头呼天：山神、树神、诸天龙神

hé bù mǐn shāng wǒ yě lù wén rén huàn shēng jí zǒu wǎng
何不愍伤我也？鹿闻人唤声，即走往

shuǐ biān yǔ nì rén yán nǚ kě wù bù nǚ kě qí wǒ
水边，语溺人言：汝可勿怖！汝可骑我

bèi zhuō wǒ jiǎo wǒ xiàng fù chū shàng àn lù dà pí jí
背捉我角，我相负出上岸。鹿大疲极，

nì rén xià dì rào lù sān zā xiàng lù kòu tóu qǐ
溺人下地，绕鹿三匝，向鹿叩头，乞

wéi dà jiā zuò nú gěi qí shǐ lìng cǎi qǔ shuǐ cǎo lù
为大家作奴，给其使令采取水草。鹿

yán bú yòng qīng yě qiě gè zì qù yù bào ēn zhě
言：不用卿也，且各自去。欲报恩者，

mò dé dào wǒ zài cǐ jiān rén tān wǒ pí jiǎo bì lái
莫得道我在此间。人贪我皮角，必来
shā wǒ yú shì nǐ zhě shòu jiāo ér qù
杀我。于是溺者受教而去。

ěr shí guó wáng fū rén yè mèng jiàn jiǔ sè lù
尔时，国王夫人夜梦见九色鹿，
yì yù dé qí pí jiǎo jí tuō bìng bù qǐ wáng wèn fū
意欲得其皮角，即托病不起。王问夫
rén yán hé yǐ bù qǐ fū rén dā yán zuó yè mèng jiàn
人言：何以不起？夫人答言：昨夜梦见
fēi cháng lù qí máo jiǔ zhǒng sè qí jiǎo bái rú xuě
非常鹿，其毛九种色，其角白如雪。

wǒ sī dé qí pí zuò yī qiú qí jiǎo zuò fú bǐng wáng
我思得其皮作衣裘，其角作拂柄，王
dāng wéi wǒ dé zhī wáng ruò bù dé wǒ dāng sǐ yī wáng
当为我得之。王若不得，我当死矣！王
gào fū rén nǚ wéi qiě qǐ wǒ zuò yī guó wáng hé suǒ
告夫人：汝为且起。我作一国王，何所
bù dé wáng jí biàn mù yú guó zhōng ruò yǒu néng dé jiǔ
不得！王即便募于国中，若有能得九
sè lù zhě dāng yǔ fēn guó zhì cì qí jīn bō shèng mǎn
色鹿者，当与分国治，赐其金钵盛满
yín sù cì qí yín bō shèng mǎn jīn sù nǐ rén wén wáng
银粟，赐其银钵盛满金粟。溺人闻王
mù zhòng xīn shēng è niàn wǒ shuō cǐ lù kě dé fù
募重，心生恶念：我说此鹿可得富

guì lù shì chù shēng sǐ huó hé zài biàn yǔ mù rén
贵。鹿是畜生，死活何在。便语募人

yán wǒ zhī yǒu jiǔ sè lù chù mù rén biàn jiāng zhì wáng
言：我知有九色鹿处。募人便将至王

suǒ yán cǐ rén zhī yǒu jiǔ sè lù chù wáng wén dà huān
所言：此人知有九色鹿处。王闻大欢

xǐ wáng yán nǚ dé qí pí jiǎo lái bào zhī bàn guó
喜，王言：汝得其皮角来，报之半国。

yú shì nì rén miàn shàng jí shēng lài chuāng nì rén yán
于是溺人面上即生癞疮。溺人言：

cǐ lù suī shì chù shēng dà yǒu wēi shén wáng yí duō jiāng
此鹿虽是畜生，大有威神。王宜多将

rén bīng nǎi kě dé ěr wáng jí dà chū rén bīng wǎng héng
人兵，乃可得耳！王即大出人兵，往恒

shuǐ biān
水边。

wū zài shù shàng yáo jiàn wáng rén zhòng lái yí dāng
乌在树上遥见王人众来，疑当

shā lù jí hū lù yán qiě qǐ wáng lái qǔ nǚ lù
杀鹿，即呼鹿言：且起！王来取汝。鹿

gù shú wò bù jué wū fù yán zhī shí qiě qǐ wáng
故熟卧不觉，乌复言：知识且起！王

jiāng bīng zhì lù gù fù bù jué wū biàn xià shù jū
将兵至。鹿故复不觉，乌便下树，居

qí tóu shàng zhuó qí ěr zhī shí qiě qǐ wáng bīng wéi nǚ
其头上啄其耳：知识且起！王兵围汝

shù zhòng lù fāng jīng qǐ sì gù wàng shì wú fù zǒu
数重。鹿方惊起，四顾望视，无复走

dì biàn wǎng qù wáng chē biān bàng rén yǐn gōng yù shè zhī
地，便往趣王车边。傍人引弓欲射之，

wáng gào mò shè cǐ lù cǐ lù fēi cháng jiāng shì tiān
王告：莫射此鹿！此鹿非常，将是天

shén yē lù jí yán mò shè shā wǒ jiǎ wǒ xū yú
神耶？鹿即言：莫射杀我！假我须臾，

wǒ yǒu ēn yú guó wáng wèn yǒu hé ēn wǒ céng huó wáng
我有恩于国。王问：有何恩？我曾活王

guó zhōng yī rén jí cháng guì zhòng wèn wáng shuí dào wǒ zài
国中一人。即长跪重问王：谁道我在

cǐ wáng yán chē biān lài miàn rén yě lù jǔ tóu kàn cǐ
此？王言：车边癞面人也。鹿举头看此

rén yǎn zhōng lèi chū bù néng zì shèng dà wáng cǐ rén
人，眼中泪出不能自胜：大王，此人

běn nì zài shuǐ zhōng suí liú lái xià huò chū huò méi dé
本溺在水中，随流来下或出或没，得

zhù shù mù yǎng tóu hū tiān shān shén shù shén zhū tiān
著树木，仰头呼天：山神、树神、诸天

lóng shén hé bù mǐn shāng wǒ wǒ shí bù xī cǐ mìng zì
龙神何不愍伤我？我时不惜此命，自

tóu shuǐ zhōng fù cǐ rén chū běn yào shì bù xiàng dào
投水中，负此人出，本要誓不相道。

rén wú fǎn fù bù rú shuǐ zhōng fú mù yě
人无反覆，不如水中浮木也。

wáng wén lù yán yǒu cán kuì sè wǒ mǐn wú yì
王闻鹿言，有惭愧色：我民无义。

wáng jí sān jiào qí mǐn nài hé nài hé shòu ēn fǎn yù
王即三教其民：奈何！奈何！受恩反欲

shā zhī wáng jí fàng lù shǐ qù xià guó zhōng ruò yǒu
杀之。王即放鹿使去，下国中：若有

qū zhú cǐ lù zhě dāng zhū nǚ wǔ shǔ yú shì wáng biàn
驱逐此鹿者，当诛汝五属。于是王便

hái gōng lù guī gù chù shì shí guó zhōngzhòng lù jiē
还宫，鹿归故处。是时，国中众鹿皆

lái yī fù shù qiān wéi qún yǒng bú jiàn hài gòng yǐn shí
来依附，数千为群，永不见害，共饮食

shuǐ cǎo bú fàn rén cài gǔ cóng shì zhī hòu fēng yǔ yǐ
水草，不犯人菜谷。从是之后，风雨以

shí wú gǔ fēng shú mǐn wú jí bìng qí shí tài píng
时，五谷丰熟，民无疾病。其时太平，

bì mìng huà qù
毕命化去。

fó gào zhū dì zǐ pú sà suǒ xíng suī chù chù
佛告诸弟子：菩萨所行，虽处畜

shēng bù shě yú cí rén shòu bìng dù shì shí fū rén
生，不舍于慈，人兽并度。是时夫人

zhě sūn tuó lì shì yě shì shí wū zhě ā nán shì
者，孙陀利是也。是时乌者，阿难是

yě shì nì rén zhě tiáo dá shì yě shí lù zhě wǒ
也。是溺人者，调达是也。时鹿者，我

shēn shì yě tiáo dá yǔ wǒ shì shì yǒu yuàn ā nán yǒu
身是也。调达与我世世有怨，阿难有
zhì yì dé dào pú sà gèng qín kǔ xíng chàn bō luó mì
至意得道。菩萨更勤苦行羸波罗蜜，
rěn rǔ rú shì
忍辱如是。

fó shuō tài zǐ mù pò jīng
佛说太子沐魄经

xī jìn sān zàng fǎ shī zhū fǎ hù yì
西晋三藏法师竺法护译

wén rú shì yī shí fó zài shě wèi guó zhī shù gěi
闻如是。一时佛在舍卫国祇树给

gū dú yuán gào zhū bǐ qiū xī zhě yǒu wáng míng pó luó
孤独园。告诸比丘。昔者有王名婆罗

nài wáng yǒu yī tài zǐ zì míng mù pò shēng yǒu wú qióng
奈。王有一太子字名沐魄。生有无穷

zhī míng duān zhèng miào jié wú yǒu shuāng bǐ fù mǔ qí zhī
之明。端正妙洁无有双比。父母奇之

gòng yǎng zhān shì xū qí zhǎng dà dāng wéi lì zì rán tài
供养瞻视。须其长大当为立字。然太

zǐ jié shé bù yǔ shí yǒu sān suì tián tán zhì pǔ zhì ruò
子结舌不语十有三岁。恬淡质朴志若

sǐ huī yì rú kū mù mù bú shì sè ěr bù tīng yīn
死灰意如枯木。目不视色耳不听音。

zhuàng lèi yīn yǎ lóng máng zhī rén yú shì fù mǔ huàn ér
状类喑哑聋盲之人。于是父母患而

yàn zhī wáng yǔ fū rén dāng nài zhī hé cǐ zǐ jiāng
厌之。王语夫人。当奈之何。此子将

wéi tā guó suǒ xiào fū rén yǔ wáng dāng zhào xiāng shī xiāng
为他国所笑。夫人语王。当召相师相

zhī zhī dāng yǔ fǒu wáng jí zhào pó luó mén shī shǐ xiāng
之。知当语否。王即召婆罗门师使相

tài zǐ pó luó mén yán cǐ zǐ fēi shì shì jiān rén
太子。婆罗门言。此子非是世间人。

wéi shì yíng huò ěr wài wéi duānzhèng nèi huái bù xiáng wēi
为是荧惑耳。外为端正内怀不祥。危

guó miè zōng jiāng zhì bù jiǔ bù kě xù yǎng yí dāng shēng
国灭宗将至不久不可畜养。宜当生

mái zhū ér shā zhī bù chú cǐ zǐ zé jué guó sì wáng
埋诛而杀之。不除此子则绝国嗣。王

yǔ fū rén dāng rú zhī hé jīn ruò bù chú cǐ zǐ kǒng
语夫人。当如之何。今若不除此子恐

hòu wú fù lì tài zǐ yú shì fū rén suí wáng suǒ wéi
后无复立太子。于是夫人随王所为。

wáng jí zhào guó zhōng dà chén gòng yì zhī yī chén yán dāng
王即召国中大臣共议之。一臣言。当

yuǎn xǐ shēn shān wú rén zhī chù yī chén yán dāng méi shēn
远徙深山无人之处。一臣言。当没深

shuǐ zhōng yī chén yán dàn dāng suí shī suǒ yǔ jué zuò
水中。一臣言。但当随师所语。掘作

shēn kēng ér shēng mái zhī wáng jí suí shì yī chén suǒ yǔ
深坑而生埋之。王即随是一臣所语。

jí zhào wài zhèn bīng sān qiān yú rén shǐ jué dì zuò zàng
即召外阵兵三千余人。使掘地作藏。

gěi shì zī liáng shì yǐ wǔ pú tài zǐ yī fu yīng luò
给世资粮侍以五仆。太子衣服璵珞

zhū bǎo jìn hái tài zǐ yú shì fū rén xīn yù shāng jué
珠宝尽还太子。于是夫人心欲伤绝。

wǒ dú wú xiàngshēng zǐ báo mìng nǎi zhí cǐ yāng shì bù
我独无相生子薄命乃值此殃。事不

dé zhǐ tì lèi gēng yè bù néng zì shèng yú shì fù sòng
得止。涕泪哽咽不能自胜。于是复送

tài zǐ zhe zhèng diàn shàng wǔ bǎi fū rén jiàn tài zǐ duān zhèng
太子着正殿上五百夫人见太子端正

shū hǎo wú yǒu shuāng bǐ jiē yán tài zǐ hé yǐ bù yǔ
姝好无有双比。皆言。太子何以不语

ér dāng shēng mái wǔ bǎi cǎi nǚ jiàn tài zǐ duān zhèng shū
而当生理。五百嫔女见太子端正姝

hǎo jiē wéi tài zǐ zuò lǐ ér yán hé yǐ bù yǔ ér
好。皆为太子作礼而言。何以不语而

dāng shēng mái gè wéi tài zǐ zuò qí jì lè tài zǐ mò
当生理。各为太子作其伎乐。太子默

rán bù guān bù tīng fù sòng tài zǐ zhe wài diàn shàng wǔ
然不观不听。复送太子着外殿上。五

bǎi dà chén jiàn tài zǐ duān zhèng shū hǎo wú yǒu shuāng bǐ
百大臣见太子端正姝好无有双比。

qián bái dài wáng tài zǐ fēi shì bù yǔ zhī rén qiě fù
前白大王。太子非是不语之人。且复

sù liú yǔ zài bù jiǔ pó luó mén yán bù kě shěn xìn
宿留语在不久。婆罗门言。不可审信。

wáng yǔ dà chén cǐ shì guó shì fēi qīng suǒ zhī zuò zàng
王语大臣。此是国事非卿所知。作藏

yǐ qǐ lái yíng tài zǐ wáng yǔ qí pú shǐ tài zǐ zǎi
已讫来迎太子。王语其仆。使太子载

wǒ sì wàng xiàng chē lìng guó zhōng rén mín jiù guān tài zǐ
我四望象车。令国中人民就观太子
dāng yǔ ruò yǔ zhě biàn zǎi lái hái yú shì tài zǐ chéng
当语。若语者便载来还。于是太子乘
chē xún lù guó zhōng qī jiù dà chén jiē wǎn zhuǎn chē qián
车寻路。国中耆旧大臣皆宛转车前
ér yán tài zǐ yào dāng yī yǔ ruò bù yǔ zhě biàn
而言。太子。要当一语。若不语者便
yǐ chē niǎn wǒ shàng guò qù zhē lí hǔ bēn fú bì shǐ
以车辗我上过去。遮蠢虎奔扶避使
guò suí shì tài zǐ suí dào zàng suǒ shí yǒu shù qiān wàn
过。遂侍太子遂到藏所。时有数千万
rén jiē suí tài zǐ wǎng dào zàng suǒ jiē sāi zàng hù
人。皆随太子往到藏所。皆塞藏户。
tài zǐ fù bù dé qián zhē lí hǔ bēn huī rén biàn què
太子复不得前。遮蠢虎奔麾人便却。
tài zǐ shì qián fēi niǎo zǒu shòu fù jīng lái qián rào zàng sān
太子适前。飞鸟走兽复惊来前绕藏三
zā fù sāi zàng hù tài zǐ fù bù dé qián yú shì
匝。复塞藏户。太子复不得前。于是
tài zǐ jǔ yòu shǒu zhù ér yán wǒ zhèng bù yǔ ér dāng
太子举右手住而言。我正不语而当
shēng mǎi wǒ shì yù yǔ kǒng rù dì yù wǒ suǒ yǐ bù
生理。我适欲语恐入地狱。我所以不
yǔ zhě yù ān shēn bì hài jì shén lí kǔ shì yǐ bù
语者。欲安身避害济神离苦。是以不

yǔ ér xìn kuāng zhà zhī yán wèi wǒ lóng máng wéi shí yīn
语。而信诬诈之言。谓我聋盲为实暗

yǎ shì shí rén mǐn wén tài zǐ yǔ yǒu jué miào zhī yīn shì
哑。是时人民闻太子语有绝妙之音世

suǒ xī wén xíng zhě wéi zhǐ zuò zhě wéi zhī qǐ jiē
所希闻。行者为止。坐者为之起。皆

yán tài zǐ shén shèng nǎi ěr jiē qián kòu tóu qiú ēn huǐ
言。太子神圣乃尔。皆前叩头求恩悔

guò yuán shè wǒ zuì qí pú wén zhī huān xǐ yǒng yuè
过。原赦我罪。其仆闻之欢喜踊跃。

chí bái dài wáng tài zǐ yǐ yǔ shàng chè cāng tiān xià chè
驰白大王。太子已语。上彻苍天下彻

huáng quán fēi niǎo zǒu shòu jiē lái fú tīng yú tài zǐ qián
黄泉。飞鸟走兽皆来伏听于太子前。

wáng wén tài zǐ yǔ huān xīn yǒng yuè jí yǔ fū rén jià sì
王闻太子语欢欣踊跃。即与夫人驾四

wàng xiàng chē wǎng yíng tài zǐ tài zǐ gù shì fù wáng xià
望象车。往迎太子。太子顾视父王下

chē bì dào sì bài ér qǐ ér yán láo qū fù wáng yuǎn
车避道。四拜而起而言。劳屈父王远

lái jiàn yíng jīn rì fù zǐ yǐ shēng xiāng qì juān ēn ài
来见迎。今日父子已生相弃捐。恩爱

yǐ guāi gǔ ròu yǐ lí qí yì shèn qiǎn bù kě tīng guān
已乖骨肉以离。其义甚愆不可听观。

wáng yǔ tài zǐ bù kě bù kě nǚ wéi zhì zhě dāng yuán
王语太子。不可不可。汝为智者当原

bù jí gòng hái rù guó jǔ wèi yǔ nǚ wǒ zì bì tuì
不及。共还入国举位与汝。我自避退。

tài zǐ dā yán wǒ céng wéi guó wáng yòng xíng yǒu quē lòu
太子答言。我曾为国王用行有缺漏

gù xià rù dì yù liù wàn yú suì zhēng zhǔ bāo liè qí
故。下入地狱六万余岁。蒸煮剥裂其

tòng nán rěn dāng cǐ zhī shí fù mǔ níng néng zhī wǒ dì
痛难忍。当此之时。父母宁能知我地

yù kǔ tòng jù fǒu níng néng fēn qǔ wǒ shēn shàng tòng fǒu
狱苦痛剧否。宁能分取我身上痛否。

wǒ yàn wèi dì yù kǔ shì yǐ jié shé bù yǔ shí yǒu sān
我厌畏地狱苦。是以结舌不语十有三

suì jì dé miǎn xiá chú qù gòu huì chū yú chén āi zhī
岁。冀得免瑕除去垢秽。出于尘埃之

wài bù yǔ zuì huì chú yōu qù lèi niàn shēng ruò jì bù
外不与罪会。除忧去累念生若寄。不

kě xuǎn ruǎn qù dào rì yuǎn gāo xiáng yuǎn shì zì jì yú
可选软去道日远。高翔远逝自济于

shì shì jiān wú cháng huǎng hū rú mèng shì jiā huān yú xū
世。世间无常恍惚如梦。室家欢娱须

yú jiān ěr huān lè zàn yǒu yōu kǔ yán cháng wáng zhī tài
臾间耳。欢乐暂有忧苦延长。王知太

zǐ yì jiān zhì gù suí tīng xué dào yú shì tài zǐ qì
子意坚志固。遂听学道。于是太子弃

guó juān wáng rù shān qiú dào sī wéi chán dìng shòu zhōng jí
国捐王。入山求道思惟禅定。寿终即

shēng dōu shù tiānshàng bì tiān zhī shòu xià shēng shì jiān wéi
生兜术天上。毕天之寿下生世间。为
jiā wéi luó wèi wáng zuò tài zǐ zì zhì dé fó fó gào
迦维罗卫王作太子。自致得佛。佛告
ā nán ěr shí tài zǐ mù pò zhě wǒ shēn shì yě shì
阿难。尔时太子沐魄者我身是也。是
shí fù wáng zhě jīn yuè tóu tán shì yě shì shí mǔ zhě jīn
时父王者今阅头檀是也。是时母者今
mó yē shì yě shì shí shì wǒ wǔ pú zhě ā ruò jū lín
摩耶是也。是时侍我五仆者阿若拘邻
děng shì yě shì shí pó luó mén yù shēng mái wǒ zhě jīn
等是也。是时婆罗门欲生埋我者今
tiáo dá shì yě wǒ yǔ tiáo dá shì shì yǒu yuàn fó shuō
调达是也。我与调达世世有怨。佛说
jīng qì zhū dì zǐ zhū tiān lóng guǐ shén dì wáng rén mín jiē
经讖。诸弟子诸天龙鬼神帝王人民皆
dà huān xǐ wéi fó zuò lǐ
大欢喜。为佛作礼。

tài zǐ mù pò jīng

太子慕魄经

hòu hàn ān xī sān zàng fǎ shī ān shì gāo yì
后汉安息三藏法师安世高译

wén rú shì yī shí fó zài shě wèi guó zhī huán ā
闻如是。一时佛在舍卫国祇洹阿

nán bīn dī ā lán shí fó yǔ zhū bī qiū wǒ shēn sù
难邠坻阿蓝。时佛语诸比丘。我身宿

mìng wéi bō luó nài guó wáng zuò tài zǐ míng yuē mù pò
命为波罗奈国王。作太子名曰慕魄。

shǐ shēng yǒu yì yán mào duānzhèng jué wú shuāng bǐ zì
始生有异。颜貌端正绝无双比。自

shí sù mìng wú shù jié shì suǒ gèng shàn è zuì fú shòu bào
识宿命无数劫事。所更善恶罪福受报

shòu yāo hǎo chǒu méi cǐ shēng bǐ suǒ cóng lái shēng jiē xī
寿夭好丑。没此生彼所从来生。皆悉

zhī jiàn nián shí sān suì bì kǒu bù yán wáng wéi yǒu cǐ
知见。年十三岁闭口不言。王唯有此

yī zǐ ěr jǔ guó rén mín jiē zhòng ài zhī dāng jì hòu
一子耳。举国人民皆重爱之。当继后

sì xí xù wáng wèi rán yǐ zhuī shí sù mìng yì zǎi cún wáng
嗣袭续王位。然以追识宿命亿载存亡

huò fú gù zhì bù yǔ zhì shí sān suì juān qì xíng hái
祸福。故质不语至十三岁。捐弃形骸

zhì cún xū wú piāo piāo bù shuō jī hán tián dàn zhì pǔ
志存虚无。飘飘不说饥寒。恬淡质朴

yì rú kū mù suī yǒu ěr mù bù cún shì tīng zhì lù
意如枯木。虽有耳目不存视听。智虑

suī yuǎn rú wú xīn zhì bú wèi wū rǔ yì wú zēng ài
虽远如无心志。不畏污辱亦无憎爱。

ruò máng ruò lóng bù shuō xī dōng zhuàng rú méng kuì bù yǔ
若盲若聋不说西东。状如蒙瞶不与

rén tóng fù wáng yōu lǜ shèn yòng huàn kǔ shēn chǐ lín guó
人同。父王忧虑甚用患苦。深耻邻国

kǒng jiàn líng chī yīn hū guó zhōng zhū pó luó mén wèn zhī
恐见陵嗤。因呼国中诸婆罗门问之。

cǐ zǐ hé gù bù néng yán yǔ hū pó luó mén xiāng shì
此子何故不能言语乎。婆罗门相视

yán cǐ zǐ è rén yě suī miàn mù duān zhèng shū hǎo
言。此子恶人也。虽面目端正殊好。

nèi huái bù qīn guān xiàng mò mò yù hài fù mǔ wēi guó
内怀不亲观相默默。欲害父母危国

miè zōng jiāng zhì bù jiǔ bù kě xù yǎng jì bù néng yǔ
灭宗。将至不久不可畜养。既不能语

dāng hé yì wáng yē jīn wáng liǎo bù fù shēng zǐ zhě jiē
当何益王耶。今王了不复生子者。皆

shì è zǐ suǒ fáng gù yě shì shǐ dài wáng bù fù shēng
是恶子所防固也。是使大王不复生

zǐ ěr wáng yí qì juān dāng shēng mǎi zhī ěr nǎi wáng shēn
子耳。王宜弃捐当生理之。尔乃王身

kě quán bǎo guó ān zōng rán hòu gèng dé shēng guì zǐ ěr
可全保国安宗。然后更得生贵子耳。

bù zhě shèn wēi wáng xìn kuáng yú wèi wéi shěn rán jí yòng
不者甚危。王信狂愚谓为审然。即用
chóu yōu zuò qǐ bù níng jì lè bú yù fú měi bù gān
愁忧坐起不宁。伎乐不御服美不甘。
zé yǔ zhǎng zhě dà chén gòng yì zhī yún rú zhī hé huò
则与长者大臣共议之云。如之何。或
yǒu chén yán yuǎn qì shēn shān wú rén zhī chù huò yǒu chén
有臣言。远弃深山无人之处。或有臣
yán tóu chén shēn shuǐ yǒu yī chén yán dāng rú shī yǔ
言。投沉深水。有一臣言。当如师语。
dàn zuò shēn kēng bàng rù rú shì gěi yǔ zī liáng shì yǐ
但作深坑傍入如室。给与资粮侍以
wǔ pú shēng zhì qí zhōng cóng mìng suǒ rú kōng wán jué zhī
五仆生置其中。从命所如空刑绝之
wéi
为。

wáng jí suí cǐ chén suǒ yán jí chén qiǎn pú gù chū
王即随此臣所言。即晨遣仆故出
mái zhī tài zǐ xīn nèi bēi gǎn shāng qí yú huò jīn mǐn
埋之。太子心内悲感伤其愚惑。矜愍
wú liàng qí mǔ lián āi xīn wéi shāng jué yán wǒ wú
无量。其母怜哀。心为伤绝言。我无
xiàngshēng zǐ báo mìng nǎi zhí cǐ yāng tòng duàn wǒ chánggǔ
相生子薄命乃值此殃。痛断我肠哽
yē tì qì bēi huái yù yī gǎn liàn mí dài shì bù dé
噎涕泣。悲怀啜吁感恋靡逮。事不得

yǐ fǔ yǎng fàng shě qiǎn rén zǎi chū dāng mái qì zhī xī
已俯仰放舍。遣人载出当埋弃之。悉
qǔ tài zǐ suǒ yǒu yī bèi yīng luò zhū bǎo jiē yòng sòng
取太子所有衣被璵瓊珠宝。皆用送
zhī fù shǐ yú wài jìn tuō qǔ qí yī bèi zhū bǎo chí
之。复使于外尽脱取其衣被珠宝。持
zhe yī miàn yīn gòng zuò kēng zuò kēng wèi jìng mù pò dú
着一面因共作坑。作坑未竟。慕魄独
yú chē shàng shēn zì sī wéi xīn yǔ kǒu yǔ jīn wáng yǐ
于车上深自思惟心与口语。今王以
xià jí rén mín jiē gòng wèi wǒ wéi shěn lóng chī yǎ bù néng
下及人民。皆共谓我为审聋痴哑不能
yǔ yě wú suǒ yǐ bù yǔ zhě zhèng yù shě shì yuán ān
语也。吾所以不语者。正欲舍世缘安
shēn bì nǎo jì shén lí kǔ ěr jīn fǎn dāng wéi kuāng zhà
身避恼济神离苦耳。今反当为诳诈
suǒ wēi jì méi shēn mìng xiàn duò bǐ rén biàn mò zì qǔ
所危。既没身命陷堕彼人。便默自取
yī bèi zhū bǎo chí qù zuò kēng rén bèi bù jué mù pò qǔ
衣被珠宝持去。作坑人辈不觉慕魄取
wù qù
物去。

shí mù pò zé dào shuǐ biān jìng zì xǐ yù yǐ
时慕魄则到水边。净自洗浴以
xiāng tú shēn xī qǔ yī bèi yīng luò zhe zhī dào kēng wèn
香涂身。悉取衣被璵瓊着之到坑。问

yuē zuò kēng hé shī qí pú duì yuē guó wáng yǒu zǐ
曰。作坑何施。其仆对曰。国王有子。
míng yuē mù pò yīn yǎ lóng chī nián shí sān suì bù néng yán
名曰慕魄。喑哑聋痴年十三岁不能言
yǔ wáng wèn pó luó mén pó luó mén shī bái yán dāng
语。王问婆罗门。婆罗门师白言。当
shēng mái zhī ěr nǎi ān jí quán guó róng zōng lì hòu zǐ
生理之。尔乃安吉全国荣宗利后子
sūn yǐ yòng shì gù wǒ děng zuò kēng yù mái mù pò
孙。以用是故。我等作坑欲埋慕魄。
mù pò jí yuē wǒ zé shì tài zǐ mù pò yě rén jí
慕魄即曰。我则是太子慕魄也。人即
jīng sǒng yī máo wéi shù chí zǒu wǎng qù shì qí chē shàng
惊悚衣毛为竖。驰走往趣视其车上
bú jiàn mù pò hái zhì kēng suǒ dì shú guān chá tīng wén
不见慕魄。还至坑所谛熟观察。听闻
yán yǔ jué yǒu yì shēngguāng jǐng rú yuè shì suǒ xī wén
言语。绝有异声光景如月。世所希闻
dòng qí zuǒ yòu xíng zhě wéi zhǐ zuò zhě wéi qǐ fēi
动其左右。行者为止。坐者为起。飞
niǎo zǒu shòu jiē lái huì jù fú tài zǐ qián tīng tài zǐ
鸟走兽皆来会聚。伏太子前听太子
yǔ
语。

mù pò yòu yuē guān wǒ shǒu zú chá wǒ xíng róng
慕魄又曰。观我手足察我形容。

yún hé qún mí kuáng zhà suǒ huò yǐ miù wéi dì shēngxiàng
云何群迷诬诈所惑。以谬为谛生相

juān qì fā yì suǒ chén yán chéng wén zhāng zuǒ yòu huáng jìng
捐弃。发意所陈言成文章。左右惶敬

yǐ xiánhuáng lù shàng hé xià tóng mí bú shùn cóng qí yí
已咸惶露。上合下同靡不顺从。其仪

dà huáng zhēng yíng sǒng lì liǎng liǎng xiàng shì miàn mù bìng
大惶征营悚栗。两两相视面目并

qīng xián yuē tài zǐ shèn shén nǎi rú shì yě jiē qián
青。咸曰。太子甚神乃如是也。皆前

zuò lǐ kòu tóu qiú āi yuàn shè wǒ zuì gòng hái rù gōng dào
作礼叩头求哀。愿赦我罪共还入宫到

fù wáng suǒ mù pò yuē jīn yǐ jiàn qì bù yí fù hái
父王所。慕魄曰。今已见弃不宜复还

yě rǔ jìng zì wǎng bái wáng lìng zhī pú jí bēn chí bái
也。汝径自往白王令知。仆即犇驰白

wáng rú shì qí mǔ āi shāng shǐ rén wèn zhuàng pú yuē
王如是。其母哀伤使人问状。仆曰。

tài zǐ shèn shén kāi kǒu yī yán zhēn jīng kǒng rén wén zhě jiē
太子甚神开口一言真惊恐人。闻者皆

rǎo xíng zhě mǎn dào wáng zé è rán qiě xǐ qiě bēi shēn guài
扰行者满道。王则愕然且喜且悲深怪

suǒ yǐ
所以。

wáng yǔ fū rén biàn gòng cān jià wǎng yíng tài zǐ guó
王与夫人便共驂驾往迎太子。国

mín dà xiǎo mò bù chí dòng guān zhān mǎn dào xián yuē tài
民大小莫不驰动观瞻满道。咸曰。太

zǐ lèi rú yù jiàn shén xíng wáng wèi dào qǐng mù pò xīn
子类如欲见神形。王未到顷。慕魄心

jí zì niàn dāng xué dào ěr shì fā cǐ yì tiān dì shì
即自念。当学道耳。适发此意天帝释

jí wéi huà zuò yuán guān yù chí zhòng guǒ shù mù kuài lè
即为化作园观浴池。众果树木快乐

wú bǐ mù pò jí biàn tuō qù zhe shēn hǎo yī zhū bǎo
无比。慕魄即便脱去着身好衣珠宝。

zhuǎn zuò dào rén pī fú yǎn rán
转作道人被服俨然。

wáng qián yù dào féng jiàn mù pò zài shù xià zuò mù
王前欲到逢见慕魄在树下坐。慕

pò jiàn wáng lái dào jí qǐ yíng nì wáng wéi zuò lǐ mù
魄见王来到。即起迎逆王为作礼。慕

pò zé yuē dài wáng jiù zuò wáng wén mù pò yǔ yán yīn
魄则曰。大王就坐。王闻慕魄语言音

shēng wēi shén guāng jǐng zhèn dòng tiān dì jué wú shuāng bǐ
声。威神光景震动天地绝无双比。

jí dà huān xǐ biàn xiǎo mù pò gòng hái rù guó jū wèi
即大欢喜。便晓慕魄共还入国。居位

lǐ zhèng wú qǐng bì tuì
理政吾请避退。

mù pò yuē bù kě bù kě wǒ yǐ wèi yàn dì
慕魄曰。不可不可。我以畏厌地

yù qín kǔ chóu dú wàn duān wú xī céng gèng zuò cǐ guó wáng
狱勤苦愁毒万端。吾昔曾更作此国王

míng yuē xū niàn yǐ zhèng fǎ zhì guó fèng xíng zhū shàn èr
名曰须念。以正法治国奉行诸善。二

shí wǔ nián biān zhàng bù xíng dāo bīng bù shè láo yù wú xì
十五年鞭杖不行刀兵不设牢狱无系

zhě huì shī rén ài ēn liú dé bù jiù jì qióng fá wú
者。惠施仁爱恩流德布。救济穷乏无

suǒ tān xī suī yǒu cǐ xíng yóu fàn wēi què zhōng duò dì
所贪惜。虽有此行犹犯微阙。终堕地

yù liù wàn yú suì zhēng zhǔ bāo liè tòng kù nán rěn qiú
狱六万余岁。蒸煮剥裂痛酷难忍。求

sǐ bù dé yù shēng bù dé dāng ěr zhī shí fù mǔ zài
死不得欲生不得。当尔之时父母在

chù suī yǒu zī cái yì zǎi wú shù fù ér qiě guì kuài
处。虽有资财亿载无数。富而且贵快

lè wú jí níng néng zhī wǒ zài bǐ dì yù kǎo zhì jù
乐无极。宁能知我在彼地狱拷治剧

hū qǐ fù néng lái fēn qǔ wǒ shēn kǔ tòng bù yě wǒ
乎。岂复能来分取我身苦痛不也。我

suǒ yǐ duò zuì zhě hé wǎng xī zuò cǐ dà guó wáng shí
所以堕罪者何。往昔作此大国王时。

xiǎo guó wáng fù yōng zhū yù jiē xī tóng shǔ wáng xìng cí rén
小国王附庸诸域皆悉统属。王性慈仁

qí dé zhì chún fǎ lìng bù yán zhū xiǎo guó wáng jiē qīng màn
其德至淳法令不严。诸小国王皆轻慢

yì xián gòng móu
易。咸共谋

yì jīn cǐ dà wáng jǐn shàn ruǎn ruò wēi jīn bú shè dé
议。今此大王谨善软弱威禁不摄德。

bù kān rèn tǒng yù dà guó dāng gòng gōng fá fèi tuì zhī
不堪任统御大国。当共攻伐废退之

ěr jí jǔ bīng zhòng lái gōng dà guó shí wáng xū niàn nì
耳。即举兵众来攻大国。时王须念逆

yǐ zhēn qí cái bǎo jiē cì yí zhī fù yǐ zhòng guān hòu
以珍奇财宝皆赐遗之。复以重官厚

lù fǔ shùn wèi yù yòu ér ān zhī jí jiē zhǐ xī gè huán
禄抚顺慰喻诱而安之。即皆止息各还

běn guó rú shì wèi jiǔ fù lái gōng fá shù shù fēi yī
本国。如是未久复来攻伐数数非一。

dà guó qún liáo xián gòng chēn huì shàng bái dà wáng zhū xiǎo
大国群僚咸共嗔恚。上白大王。诸小

chén guó yú gàng wú yì bú lǜ zuì xìn shù wéi màn tū
臣国愚戆无义。不虑罪愆数为慢突。

zào chéng bèi nì chù fàn zūn shàng lìng mǐn chí rǎo jǐng bèi
造成悖逆触犯尊上。令民驰扰。警备

bù xī dāng yīng zhū tǎo yǐ chú kòu hài wáng yuē wéi
不息。当应诛讨以除寇害。王曰。为

mín fù mǔ dāng wù rén huà shù jǐ yù wù wēi mìng jì
民父母当务仁化。恕已育物危命济

zhòng bǐ yóu yīng hái cǐ qí wú shí yǐ jiàn yòu dǎo bù
众。彼犹婴孩愍其无识。以渐诱导不

rèn jiā hài yě wáng huái hóng cí pǔ āi wù mìng yǒng wú
忍加害也。王怀弘慈普哀物命。永无
zhū fá zhī xīn qún chén bù rěn shù wéi shǔ chéng xiǎo guó
诛伐之心。群臣不忍数为属城小国
suǒ jiàn líng yì fèn bú gù nán qiè sī jǔ bīng tǎo fá
所见陵易。忿不顾难。窃私举兵讨伐
zhū guó jí dà cán shā rén mín dài wáng wén zhī shèn
诸国。即大残杀人民。大王闻之。甚
yòng bēi tòng wéi zhī yǔ lèi jiē wéi zhū guó sǐ wáng rén mín
用悲痛为之雨泪。皆为诸国死亡人民
chí fú yóu sàng qí zǐ jīn mǐn wú jí zhū xiǎo guó wáng
持服。犹丧其子矜愍无极。诸小国王
jiàn dà guó wáng cí xīn jīn niàn rén mín nǎi ěr jí jiē
见大国王慈心矜念人民。乃尔即皆
xiáng fú lái guī fù zhī qí lái guī fù zhě dài wáng zé
降伏来归附之。其来归附者。大王则
wéi shī shè chú shàn dà guān shè shàn jiē xū pēng shā niú yáng
为施設厨膳。大官设膳皆须烹杀牛羊
liù chù yì jù zhòng wèi pēng zǎi zhī shí zhé dāng xiān bái
六畜以具众味。烹宰之时辄当先白
wáng xīn suī cí shì bú huò yǐ qīn tóu kě zhī yuán shì
王。心虽慈事不获已锁头可之。缘是
dé zuì qín kǔ rú shì měi yī niàn zhī xīn shèn huái hán yī
得罪勤苦如是。每一念之心甚怀寒衣
máo wéi shù shēn tǐ zé wéi xū lěng hàn chū wǒ suǒ yǐ
毛为竖。身体则为虚冷汗出。我所以

bù yǔ zhě zhuī yì guò shì suǒ gèng jí xiōng ān wēi chéng
不 语 者 。 追 忆 过 世 所 更 吉 凶 安 危 成

bài kǒng fù yǔ huì gù jié shé bù yǔ zhì shí sān suì
败 恐 复 与 会 故 。 结 舌 不 语 至 十 三 岁 。

jì yǐ jìng mò miǎn xiá tuō huì chū dù chén lǎo yǒng cí yú
冀 以 静 默 免 瑕 脱 秽 出 度 尘 劳 永 辞 于

sú bù yǔ è huì shì fù niàn yù bì kǒu bù yǔ
俗 。 不 与 厄 会 。 适 复 念 欲 闭 口 不 语 。

ér dāng wéi wáng suǒ jiàn shēng mǎi kǒng wáng hòu shí fù dé
而 当 为 王 所 见 生 理 。 恐 王 后 时 复 得

shì yāng yī rù dì yù wú yǒu chū qī wǒ yì bú yù
是 殃 。 一 入 地 狱 无 有 出 期 。 我 意 不 欲

lìng wáng dé zuì gù fù yǔ ěr tú yù wéi dào shǒu yì
令 王 得 罪 。 故 复 语 耳 。 徒 欲 为 道 守 意

wú wéi bú lè wéi wáng yě rén jū shì jiān huǎng hū ruò
无 为 不 乐 为 王 也 。 人 居 世 间 恍 惚 若

mèng shì jiā huān yú xū yú jiān ěr jì mìng wú jǐ yōu
梦 。 室 家 欢 娱 须 臾 间 耳 。 计 命 无 几 忧

wèi yán cháng lè shǎo kǔ duō zhòng nǎo wàn duān shì yǐ zhì
畏 延 长 。 乐 少 苦 多 众 恼 万 端 。 是 以 智

zhě yǐ guó cái bǎo ēn ài wéi lèi zhòng yù wéi chén shǐ
者 以 国 财 宝 恩 爱 为 累 。 众 欲 为 尘 。 使

wǒ wéi wáng dāng fù jiāo yì tān qiú kuài yì lìng mǐn yōu fán
我 为 王 当 复 僇 佚 贪 求 快 意 令 民 忧 烦 。

wéi tiān xià zhī dà huàn yě gù yù chú yōu qì lí chén
为 天 下 之 大 患 也 。 故 欲 除 忧 弃 离 尘

lèi fǎn liú suǒ yuánzhèng jì wèi dù shēng shì rú jì wú
累。反流索源拯济未度。生世如寄无
yī kě hù niánshuāi suì yí lǎo mìng cù jí bù kě qūn
一可怙。年衰岁移老命促疾。不可逡
rú qù dào rì yuǎn bù tān fù guì bú zhòngzhēn bǎo qì
蠕去道日远。不贪富贵不重珍宝。弃
juān shì róng sī xiǎng dà dào gāo xiáng yuǎn shì zì jì yú
捐世荣思想大道。高翔远逝自济于
shì
世。

fù wáng yuē dāng nuó kě ěr rǔ wéi zhì zhě dāng
父王曰。当那可尔。汝为智者当
yuán bù jí bù kě biàn ěr gù qì wǒ qù wáng xīn bēi
原不及。不可便尔故弃我去。王心悲
xǐ shēn huǐ suǒ wéi
喜深悔所为。

tài zǐ fù yuē hé wén fù zǐ shēng ér xiàng qì
太子复曰。何闻父子生而相弃。
ēn ài yǐ guāi gǔ ròu yǐ lí wéi xíng jǐ qiǎn bù kě tīng
恩爱已乖骨肉已离。为行已愆不可听
guān qū kǔ xiāng yíng tú yì láo fán fù wén zǐ yǔ
观。屈苦相迎徒益劳烦。父闻子语。
jiàn qí zhì gù wǎng rán shī cuò cán kuì niǔ ní wú cí kě
见其志固罔然失厝惭愧忸怩无辞可
duì
对。

wáng yuē rú rǔ qián shì zuò guó wáng shí fèng xíng
王曰。如汝前世作国王时。奉行
zhū shàn cái yǒu xiǎo shī fēi suǒ yì zhī ér shàng shòu zuì
诸善才有小失。非所忆知。而尚受罪
qín kǔ nǎi ěr jīn wǒ zhì guó bú fèng zhèng fǎ jì wú
勤苦乃尔。今我治国不奉正法。既无
wēi shàn fǎn shì zhú fēi jiāo guì zì zì chún xíng wēi dài
微善反是逐非。僇贵自恣纯行危殆。
zuì dāng hé zī yē biàn fàng tài zǐ tīng xíng xué dào tài
罪当何贲耶。便放太子听行学道。太
zǐ yú shì qì guó juān wáng bú mù rén wù yī xīn zhuān
子于是弃国捐王不慕人物。一心专
jīng niàn dào xiū dé gōng xūn lěi jī suí zhì chéng fó fó
精念道修德。功勋累积遂至成佛。佛
yǐ dé dào fù dù shí fāng zhū tiān rén mín bù kě chēng
已得道。复度十方诸天人民。不可称
jì wú yāng shù jié bù yǐ wéi láo pú sà suǒ gèng qín kǔ
计无央数劫不以为劳。菩萨所更勤苦
rú shì fó yán ěr shí tài zǐ zhě wǒ shēn shì yě
如是。佛言。尔时太子者我身是也。
fù wáng zhě jīn xiàn wǒ fù yuè tóu tán shì mǔ zhě mó yē
父王者今现我父阅头檀是。母者摩耶
shì ěr shí xiàng shī pó luó mén zhě tiáo dá shì shí pú
是。尔时相师婆罗门者调达是。时仆
zhě ā ruò jū lín wǔ rén shì yě zhū yù wéi dào zhě jiē
者阿若拘邻五人是也。诸欲为道者皆

dāng chéng shùn fó jiào wú fàn jīng jiè wéi dào suī kǔ shèng
当承顺佛教无犯经戒。为道虽苦胜

zài sān è dào bā nán chù yě wéi jiè fàn jìn hòu duò è
在三恶道八难处也。违戒犯禁后堕恶

dào dé tuō wéi rén dāng shēng pín kǔ huò zuò nú bì yuàn
道。得脱为人当生贫苦。或作奴婢愿

bú zì yóu fèng jiè xíng shàn sān zūn kě dé fó shuō rú
不自由。奉戒行善三尊可得。佛说如

shì zhū bī qiū zhòng zhū tiān rén mín mò bù huān xǐ
是。诸比丘众诸天人民。莫不欢喜。

wéi fó zuò lǐ
为佛作礼。

yīn shì
音释

shǎn shī rǎn qiē xióng pí xióng hú gōng qiē
睽（失冉切）。熊羆（熊胡弓切

pí bō wéi qiē bìng shòu míng luǒ láng guǒ qiē cǎo shí
羆波为切并兽名）。蓏（郎果切草实

yě sì xiáng lì qiē wèi yě wǎn bá wǎn wú
也）。飼（详吏切餽也）。挽拔（挽无

yuǎn qiē yǐn yě bá pú bá qiē chōu yě kù kǔ wò qiē
远切引也拔蒲拔切抽也）。酷（苦沃切

kē nù yě páng huáng páng bù guāng qiē huáng hú guāng qiē
苛虐也）。彷徨（彷徨光切徨胡光切

páng huáng bù ān mào zhāng zhū liáng qiē mí mí
彷徨不安貌）。麀（诸良切）。麋（靡

wéi qiē shì shén zhī qiē shé tiǎn yě liè liáng
为切)。舐（神帚切舌舐也）。獵（良
shè qiē zhú qín yě yù gǔ lù qiē lì luò
涉切逐禽也）。穀（古禄切）。蚤（落
gē qiē
戈切）。